

Sygn. akt II AKa 280/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2015r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Marek Czecharowski (spr.)

Sędziowie: SA – Małgorzata Janicz

SO (del.) – Ewa Jethon

Protokolant: – sekr. sąd. Łukasz Jachowicz

przy udziale Prokuratora Gabrieli Marczyńskiej - Tomali

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2015 r.

sprawy

1. Z. Z. (1) ur. (...) w G.

s. P. i M. z d. K. oskarżonego o czynny z art. 258 § 1 k.k., art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 63 ust. 3 w zb. z art. 53

ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., art. 55 ust. 1 i 3 ww. ustawy w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., art. 18 § 2 i 3 k.k. w zw. z art. 55 ust 1 i 3 ww. ustawy w zb. z art. 57 ust. 2 ww. ustawy w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., art. 56 ust. 1 i 3 ww. ustawy w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., art. 230a § 1 k.k., art. 57 ust. 2 ww. ustawy w zw. z art. 65 § 1 k.k., art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 55 ust 1 i 3 w zb. z art. 57 ust. 2 ww. ustawy w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. (x2), art. 55 ust. 1 i 3 ww. ustawy w zw. z art. 65 § 1 k.k., art. 56 ust. 1 i 3 ww. ustawy w zw. z art. 65 § 1 k.k.

2. A. B. (1) ur. (...) w C. s. Z. i B. z d. G. oskarżonego z art. 258 § 1 k.k., art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii zw. z art.65 § 1 k.k. (x2), art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 55 ust. 1 i 3 ww. ustawy w zw. z art. 65 § 1 k.k.

3. M. S. (1) (obecnie P.) ur. (...) w Ż. c. A. i M. z d. K. oskarżonej z art. 258 § 1 k.k., art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k., art. 57 ust. 2 ww. ustawy w zw. z art. 65 § 1 k.k. (x2)

4. K. K. (2) ur. (...) w S. s. W. i E. z d. K. oskarżonego z art. 258 § 1 k.k., art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., art. 18 § 2 i 3 k.k. w zw. z art. 55 ust 1 i 3 ww. ustawy w zw. z art. 65 § 1 k.k.

5. M. K. ur. (...) w S. c. T. i E. z d. P. oskarżonej z art. 43 ustawy z dnia 1 lipca 2005 r. o pobieraniu, przechowywaniu i przeszczepianiu komórek, tkanek i narządów, art. 258 § 1 k.k., art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii zw. z art.65 § 1 k.k. w zw. z art. 91§ 1 k.k.,

6. K. K. (4) ur. (...) w P. c. M. i J. z d. K. oskarżonej z art. 258 § 1 k.k., art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k., art. 55 ust. 1 i 3 ww. ustawy w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k.

7. J. Z. (1) ur. (...) w T. c. S. i K. z d. K. oskarżonej z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 k.k.

na skutek apelacji, wniesionych przez prokuratora w stosunku do oskarżonej M. S. (1) (obecnie P.) oraz obrońców ww. oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 8 października 2014 r. sygn. akt XVIII K 314/13

I. w odniesieniu do oskarżonego Z. Z. (1) zmienia zaskarżony wyrok w ten tylko sposób, iż:

1. w pkt 1.3 wyroku w związku z przypisaniem oskarżonemu czynu z pkt VI aktu oskarżenia z opisu jego eliminuje stwierdzenie „... i nieletnią D. D. (1)”, a cyfrę rzymską „VI” dotyczącą tego czynu wpisuje między cyframi V i VIII w podstawie skazania,

2. w pkt 1.10 wyroku uzupełnia podstawę wymiaru kary o przepis art. 91 § 1 k.k.

II. w odniesieniu do oskarżonej M. S. (1) (obecnie P.) zmienia wyrok w zaskarżonej części w ten sposób, że:

1. uchyla orzeczenie o łącznej karze pozbawienia wolności (pkt 4.3 wyroku),

2. za przypisany czyn z pkt II aktu oskarżenia uzupełniając podstawę prawną wymiaru kary o przepis art. 60 § 3 k.k. w zw. z art. 60 § 6 pkt 2 k.k. wymierza jej karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

3. w pozostałej zaskarżonej części wyrok utrzymuje w mocy,

4. na podstawie art. 85 i 86 § 1 k.k. orzeka wobec M. S. (1) (obecnie P.) łączną karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

5. przy zastosowaniu art. 4 k.k. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. z 1997 r. oraz art. 70 § 1 k.k., 72 § 1 pkt 1 k.k. i 73 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 5 (pięciu) lat próby oddając oskarżoną pod dozór kuratora i zobowiązując ją do składania mu raz w kwartale pisemnych informacji o przebiegu okresu próby,

6. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonej na poczet kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 15 kwietnia 2013 r. do dnia 23 lipca 2013 r. uznając ją za wykonaną w całości;

III. w odniesieniu do oskarżonej J. Z. (1) zmienia zaskarżony wyrok w pkt 7.3 w ten sposób, że:

1. uzupełniając podstawę prawną wymiaru kary za przypisane w tym punkcie czyny o przepis art. 60 § 2 k.k. w zw. z art. 60 § 6 pkt 2 k.k. wymierza jej karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

2. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. z 1997 r. w zw. z art. 70 § 1 k.k. 72 § 1 pkt 1 k.k. i 73 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 5 (pięciu) lat próby, oddając oskarżoną pod dozór kuratora i zobowiązując ją do składania mu raz w kwartale pisemnych informacji o przebiegu okresu próby;

3. w pozostałym zakresie wyrok wobec J. Z. (1) utrzymuje w mocy;

IV. tenże wyrok w pozostałej części wobec oskarżonego Z. Z. (1) oraz wobec A. B. (1), K. K. (2), M. K. oraz K. K. (4) – utrzymuje w mocy;

V. zwalnia oskarżonych Z. Z. (1), A. B. (1), M. S. (1) (obecnie P.), K. K. (2), M. K., K. K. (4), J. Z. (1) od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami z tego tytułu obciążając Skarb Państwa;

VI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. Ł. – Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) zł w tym 23% VAT za obronę z urzędu osk. M. S. (obecnie P.) wykonywaną przed Sądem Apelacyjnym.

UZASADNIENIE

Oskarżony **Z. Z. (1)** stanął przed Sądem pod zarzutami, iż:

I. W bliżej nieustalonym okresie czasu na przestrzeni lat 2009 - 2010 w P. działając wbrew przepisom Ustawy, w przystosowanych pomieszczeniach ze specjalnie skonstruowanym oświetleniem, uprawiał konopie indyjskie w ilości nie mniejszej niż 35 doniczek z w/w roślinami co stanowiło ilość mogącą dostarczyć znacznych ilości ziela,

tj. popełnienia czynu z art. 63 ustęp 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.)

II. W okresie od początku marca 2011r. do 17 listopada 2012r. w W., P. i innych miejscowościach kierował zorganizowaną grupą przestępczą, zajmującą się przemytem z terytorium R. (...) na terytorium U. (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy oraz obrotem, tymi narkotykami, w skład której to grupy wchodził w różnych okresach czasu i w różnych konfiguracjach osobowych m. in. D. P. (1), K. K. (2), M. K., M. S. (1), K. K. (4), B. D. (1) i A. B. (1) oraz inne ustalone i nieustalone osoby,

tj. czynu z art. 258 § 3 k.k.

III. W dniu 05 kwietnia 2011r. we F. i innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w ramach uzgodnionego podziału ról, wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w przywiezieniu z R. (...) na terytorium R. (...) znacznej ilości środków odurzających w postaci kokainy w ilości łącznej nie mniejszej niż 3,5 kg, w ten sposób że w bliżej nieustalonych dniach na przestrzeni marca 2011r. jednakże przed 29 marca 2011r. nakłonił B. D. (1) i nieletnią D. D. (1) do pełnienia przez nich funkcji „kurierów” mających przewieźć transportem lotniczym ukryte pod swoim ubraniem i przyklejone do swojego ciała partie wskazanych powyżej narkotyków na trasie z P. w R. (...) do F. w R. (...), wyłożył pieniądze na zakup wycieczki lotniczej na D. dla „kurierów” oraz na zakup na terenie D. tych narkotyków, a następnie po przewiezieniu przez „kurierów” wskazanych narkotyków do F. w R. (...) zorganizował przekazanie ich odbiorcy, oraz rozliczył się finansowo z „kurierami”, przy czym czynu tego dopuścił się kierując zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw,

tj. czynu art. 55 ustęp 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 65 § 1 k.k.

IV. W okresie od początku marca 2011r. do dnia 16 czerwca 2011r. w P. oraz P. na terenie R. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, z zamiarem aby K. K. (4) i A. B. (1) dokonali czynu zabronionego polegającego na przewiezieniu z P. w R. (...) do F. w R. (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy, podżegał ich do pełnienia przez nich funkcji „kurierów”, a następnie swoim zachowaniem ułatwiał im jego popełnienie, w ten sposób iż wyłożył pieniądze na zakup wycieczki lotniczej na D. dla „kurierów” oraz na zakup na terenie D. tych narkotyków, jak też doprowadził do przekazania

narkotyków „kurierom”, przy czym czynu tego dopuścił się kierując zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw,

tj. czynu z art. 18 § 2 i 3 k.k. w zw. z art. 55 ustęp 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 65 § 1 k.k.

V. W dniu 16 czerwca 2011r. we F. i innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w ramach uzgodnionego podziału ról, wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w przywiezieniu z R. (...) na terytorium R. (...) znacznej ilości środków odurzających w postaci kokainy w ilości łącznej nie mniejszej niż 5 kg, w ten sposób że w bliżej nieustalonych dniach na przełomie maja i czerwca 2011r. nakłonił K. K. (4) do pełnienia przez nią funkcji „kuriera” mającego przewieźć transportem lotniczym ukryte pod swoim ubraniem i przyklejone do swojego ciała partie wskazanych powyżej narkotyków na trasie z P. w R. (...) do F. w R. (...), wyłożył pieniądze na zakup wycieczki lotniczej na D. dla „kuriera” oraz na zakup na terenie D. tych narkotyków, jak też pośredniczył w przekazaniu funkcjonariuszom służby celnej na lotnisku w P. zdjęć „kuriera” w ubraniu w którym miała dokonać przemytu co spowodowało odstąpienie od jej kontroli, a następnie w dniu 16 czerwca 2011r po przewiezieniu przez „kuriera” wskazanych narkotyków do F. w R. (...) zorganizował przekazanie ich odbiorcy, oraz rozliczył się finansowo z „kurierem”, przy czym czynu tego dopuścił się kierując zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw,

tj. czynu z art. 55 ustęp 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 65 § 1 k.k.

VI. W dniu 09 sierpnia 2011r. w P. oraz P. na terenie R. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w ramach uzgodnionego podziału ról, wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, usiłował przywieźć z R. (...) na terytorium R. (...) znaczną ilość środków odurzających w postaci kokainy w ilości łącznej nie mniejszej niż 12 kg, w ten sposób że w bliżej nieustalonych dniach na przestrzeni lipca 2011r. na terenie(...) i innych miejscowości nakłonił D. P. (1), A. B. (1), B. D. (1) i nieletnią D. D. (1) do pełnienia przez nich funkcji „kurierów” mających przewieźć transportem lotniczym ukryte pod swoim ubraniem i przyklejone do swojego ciała partie wskazanych powyżej narkotyków na trasie z P. w R. (...) do F. w R. (...), wyłożył pieniądze na zakup wycieczki lotniczej na D. dla „kurierów” oraz na zakup na terenie D. tych narkotyków, negocjował cenę zakupu tych narkotyków oraz pomógł „kurierom” w przyklejeniu pakietów z narkotykami do ciała i ukryciem ich pod ubraniami, jak też pośredniczył w przekazaniu funkcjonariuszom służby celnej na lotnisku w P. zdjęć „kuriera” w ubraniach w których mieli dokonać przemytu co spowodowało odstąpienie od ich kontroli, lecz zamierzonego celu w postaci dokonania przemytu narkotyków w dniu 09 sierpnia 2011r. nie osiągnął z uwagi na uzyskaną na terenie lotniska informację o dodatkowych kontrolach celnych, przy czym czynu tego dopuścił się kierując zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw,

tj. czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 55 ustęp 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 65 § 1 k.k.

VII. W okresie od początku września 2011r. do dnia 27 września 2011r. w P. oraz we F. na terenie R. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w zamiarze aby B. D. (1) dokonała czynu zabronionego polegającego na przewiezieniu z P. w R. (...) do F. w R. (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy, swoim zachowaniem ułatwiał jej jego popełnienie, w ten sposób iż podzegał ją do pełnienia przez nią funkcji „kuriera”, wyłożył pieniądze na zakup wycieczki lotniczej na D. dla „kurierów” oraz polecił A. B. (1) przewiezienie B. D. (1) z B. do F., przy czym czynu tego dopuścił się kierując zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw,

tj. czynu z art. 18 § 2 i 3 k.k. w zw. z art. 55 ustęp 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 65 § 1 k.k.

VIII. W dniach 03 - 04 października 2011r. we F., R. i innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w ramach uzgodnionego podziału ról, wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w przywiezieniu z R. (...) na terytorium R. (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy w ilości łącznej nie mniejszej niż 12 kg, w ten sposób iż w bliżej nieustalonym dniu na przestrzeni września 2011r. nakłonił D. P. (1) do pełnienia przez niego funkcji „kuriera” mającego przewieźć transportem lotniczym ukryte w swoim bagażu partie wskazanych powyżej narkotyków na trasie z P. w R. (...) do F. w R. (...), wyłożył pieniądze na zakup wycieczki lotniczej na D. (...) dla „kuriera” oraz na zakup na terenie D. tych narkotyków, jak też pośredniczył w przekazaniu funkcjonariuszom służby celnej na lotnisku w P. zdjęć „kuriera” w ubraniu w którym miał w dniu 03 października 2013r. dokonać przemytu co spowodowało odstąpienie od jego kontroli, a następnie w dniu 04 października 2011r. po przewiezieniu wskazanych narkotyków do F. w bliżej dokonał wewnątrzspółnotowej dostawy tych środków, w ten sposób że zlecił D. P. (1) przewiezienie ich samochodem z F. na terenie R. (...) do R. na terenie H., gdzie narkotyki te zostały mu przekazane, po czym polecił D. P. (1) aby podczas drogi powrotnej z R. na terenie H. do miejscowości P. przewiózł samochodem pakunek z zawartością znacznych ilości środka odurzającego w postaci kokainy w ilości 0,5 kg, oraz rozliczył się finansowo z „kurierem”, przy czym czynu tego dopuścił się kierując zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw,

tj. czynu z art. 55 ustęp 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 65 § 1 k.k.

IX. W okresie od nieustalonego dnia na przełomie października i listopada 2011r. do nieustalonego dnia na przełomie lutego i marca 2012r. w M., P. i innych miejscowościach, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uczestniczył w obrocie znaczną ilością środka odurzającego w postaci kokainy w ilości łącznej nie mniejszej niż 750 gram, oraz marihuany w ilości łącznej 100 gram w następujących okolicznościach: -w bliżej nieustalonym dniu na przełomie października i listopada 2011r. w P. przekazał D. P. (1) wskazane narkotyki, przekazując jednocześnie polecenie zawieszenia partii kokainy w ilości nie mniej niż 250 gram do G. celem przekazania ich nieustalonemu odbiorcy,

- w bliżej nieustalonym dniu na przestrzeni stycznia 2012r. przyjął od D. P. (1) zwrot partii kokainy w ilości nie mniejszej niż 150 gram, przewiezionej z M. do P. przez M. S. (3) i O. B., oraz przekazanej J. Z. (1),

- w bliżej nieustalonym dniu na przełomie lutego i marca 2012r. w M. przyjął od D. P. (1) zwrot partii kokainy w ilości nie mniejszej niż 150 gram, mając przy tym świadomość iż narkotyki te będą podlegały dalszemu obrotowi, a nadto czynu tego dopuścił kierując zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw,

tj. czynu z art. 56 ustęp 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

X. W dniu 14 listopada 2011r. we F., R. i innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w ramach uzgodnionego podziału ról, wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w przywiezieniu z R. (...) na terytorium R. (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy w ilości łącznej nie mniejszej niż 21 kg, w ten sposób że w bliżej nieustalonym dniach na przestrzeni października 2011r. polecił D. P. (1) znalezienie trójki „kurierów” mających przewieźć transportem lotniczym w swoim bagażu wskazane powyżej narkotyki na trasie z P. w R. (...) do F. w R. (...), a po nakłonieniu przez D. P. (1) M. S. (1), M. K. oraz K. K. (2) do pełnienia przez nich funkcji „kurierów”, wyjaśnił „kurierom” podstawowe szczegóły związane z planowanym przemytem narkotyków, wyłożył pieniądze na zakup wycieczki lotniczej na D. dla „kurierów” oraz na zakup na terenie D. tych narkotyków, jak też uczestniczył w zakupie na D. tych narkotyków i przekazaniu ich „kurierom”, a nadto polecił D. P. (1), aby po powrocie w dniu 14 listopada 2011r. do F. wskazanych „kurierów” wraz z przewiezionymi przez nich narkotykami, przewiózł je swoim samochodem z F. na terenie R. (...) do R. na terenie H., i tam przekazał je nieustalonemu mężczyźnie o ps. (...) jako odbiorcy, oraz rozliczył się finansowo z „kurierami”, przy czym czynu tego dopuścił się kierując zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw,

tj. czynu z art. 55 ustęp 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r, o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XI. W dniu 24 listopada 2011r. we F., R. i innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w ramach uzgodnionego podziału ról, wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w przywiezieniu z R. (...) na terytorium R. (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy w ilości łącznej nie mniejszej niż 7 kg, oraz uczestniczył w usiłowaniu przewiezienia kolejnych 13 kg 860,7 gram netto tego narkotyku, w ten sposób iż na początku października 2011r. nakłonił K. K. (4). A. Z. (1) i A. Z. (2) do pełnienia przez nich funkcji „kurierów” mających przewieźć transportem lotniczym ukryte w swoim bagażu partie wskazanych powyżej narkotyków na trasie z P. w R. (...) do F. w R. (...), wyłożył pieniądze na zakup wycieczki lotniczej na D. dla „kurierów” oraz na zakup na terenie D. tych narkotyków, jak też uczestniczył w zakupie na D. tych narkotyków oraz przekazaniu ich „kurierom” którzy przewozili je do F. na terenie R. (...) gdzie A. Z. (1) i A. Z. (2) zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy niemieckiej Służby Celnej wraz z przewożonymi 13 kg 860,7 grama netto kokainy, a następnie polecił D. P. (1) dokonanie współudziału w wewnątrzspółnotowej dostawie znacznej ilości środków odurzających w postaci kokainy w ilości łącznej nie mniejszej niż 7 kg, w ten sposób że zlecił D. P. (1) „pilotowanie” jego oraz K. K. (4) jadących drugim samochodem i przewożących wskazane narkotyki z F. na terenie R. (...) do R. na terenie H., gdzie narkotyki te zostały przekazane odbiorcy, przy czym czynu tego dopuścił się kierując zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw,

tj. czynu z art. 55 ustęp 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r, o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 55 ustęp 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XII. W bliżej nieokreślonym okresie czasu na przestrzeni lutego 2012r. w W., obiecał udzielić korzyści majątkowej D. P. (1) w zamian za pośrednictwo w załatwieniu sprawy w instytucji państwowej tj. P. (...) W. O., polegającej na znalezieniu funkcjonariusza tejże jednostki, który w zamian za udzielenie mu korzyści majątkowej zgodziłby się odstąpić od prześwietlenia i kontroli walizek wskazanych mu osób w których to walizkach miały być przemycane narkotyki,

tj. czynu z art. 230a § 1 k.k.

XIII. W okresie od nieustalonego dnia na przestrzeni lutego 2012r. do nieustalonego dnia na przestrzeni pierwszej połowy marca 2012r. w W. i innych miejscowościach, działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonym mężczyzną o ps. (...) czynił przygotowania do popełnienia czynu opisanego w art. 55 ustęp 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, tj. przewozu z P. w R. (...) do W. znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy, w ten sposób iż zlecił D. P. (1) znalezienie osób mających dokonać przelotu z W. do P. w R. (...) i ponownie do W. z międzyrządowaniem na W. A., wraz z jednoczesnym prowadzeniem obserwacji i zbieraniem przy tym informacji o sposobach kontroli granicznej i celnej na lotniskach znajdujących się na W. A. i w W., a po naklonieniu przez D. P. (1) M. S. (1) do pełnienia tej funkcji wyłożył pieniądze na zakup dla niej wycieczki lotniczej na D., przy czym czynu tego dopuścił się kierując zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw,

tj. czynu z art. 57 ustęp 1 i 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XIV. W dniu 22 marca 2012r. w W. i innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w ramach uzgodnionego podziału ról, wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w przywiezieniu z R. (...) na terytorium R. (...) znacznej ilości środków odurzających w postaci kokainy w ilości łącznej nie mniejszej niż 20 kg, w ten sposób że w bliżej nieustalonym dniach na przestrzeni lutego 2012r. polecił D. P. (1) znalezienie „kurierów” mających przewieźć transportem lotniczym w swoim bagażu wskazane powyżej narkotyki na trasie z P. w R. (...) do W. w R. (...) a po naklonieniu przez D. P. (1) M. K. oraz K. K. (2) do pełnienia przez nich funkcji „kurierów”, wyłożył pieniądze na

zakup wycieczki lotniczej na D. dla „kurierów” oraz na zakup na terenie D. tych narkotyków, jak też koordynował telefonicznie przekazanie tych narkotyków „kurierom”, a następnie w dniu 22 marca 2012r. polecił D. P. (1) odebranie z lotniska w W. wskazanych „kurierów” przewożących narkotyki z D. oraz odebranie od nich narkotyków i dostarczenie tych środków we wskazane miejsce, jak też finansowe rozliczenie się z „kurierami”, przy czym czynu tego dopuścił się kierując zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw,

tj. czynu z art. 55 ustęp 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XV. W okresie od bliżej nieustalonego dnia na przestrzeni lutego 2012r. do dnia 29 marca 2012r. w W. i innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w zamiarze aby J. D., P. C. i P. K. dokonali czynu zabronionego polegającego na przewiezieniu z P. w R. (...) do W. w R. (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy, swoim zachowaniem ułatwiał im jego popełnienie, w ten sposób iż po nakłonieniu przez K. K. (2) P. K., J. D. i P. C. do pełnienia przez nich funkcji „kurierów”, zlecił D. P. (1) wyjaśnienie „kurierom” podstawowych szczegółów związanych z planowanym przemytem narkotyków, wyłożył pieniądze na zakup wycieczki lotniczej na D. dla „kurierów” oraz na zakup na terenie D. tych narkotyków, jak też koordynował telefonicznie przekazanie tych narkotyków „kurierom”, a następnie w dniu 29 marca 2012r. polecił K. K. (2) odebranie z lotniska wskazanych „kurierów”, przy czym czynu tego dopuścił się kierując zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw,

tj. czynu z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 55 ustęp 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XVI. W okresie od początku sierpnia 2012r. do dnia 09 listopada 2012r. w W. i innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w zamiarze aby M. S. (1) i S. B. dokonali czynu zabronionego polegającego na przewiezieniu z P. w R. (...) do W. w R. (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy, swoim zachowaniem ułatwiał im jego popełnienie, w ten sposób iż w bliżej nieustalonym dniu na początku sierpnia 2012r. zlecił D. P. (1) znalezienie „kurierów” i wyjaśnienie im szczegółowych kwestii związanych z planowanym przemytem narkotyków, wyłożył pieniądze na zakup wycieczki lotniczej na D. dla „kurierów” oraz wyłożył pieniądze w kwocie 100.000 euro na zakup na terenie D. tych narkotyków, jak też telefonicznie koordynował działania „kurierów” na terenie D., przy czym czynu tego dopuścił się kierując zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw,

tj. czynu z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 55 ustęp 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XVII. W dniu 17 listopada 2012r. w W. i innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w ramach uzgodnionego podziału ról, wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w przywiezieniu z R. (...) na terytorium R. (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy w ilości łącznej nie mniejszej niż 38 kg 969, 36 grama netto spakowanej w 39 pakunków, w ten sposób że w nieustalonym dniu na przestrzeni początku października 2012r. polecił D. P. (1) znalezienie trójki „kurierów” mających przewieźć transportem lotniczym w swoim bagażu wskazane powyżej narkotyki na trasie z P. w R. (...) do W. w R. (...), a po nakłonieniu przez D. P. (1) M. S. (3), O. B. i K. S. do pełnienia przez nich funkcji „kurierów”, zlecił mu wyjaśnienie „kurierom” podstawowych szczegółów związanych z planowanym przemytem narkotyków, wyłożył pieniądze na zakup wycieczki lotniczej na D. dla „kurierów” oraz na zakup na terenie D. tych narkotyków, jak też koordynował telefonicznie przekazanie tych narkotyków „kurierom”, a następnie polecił D. P. (1) odebranie w dniu 17 listopada 2012r. z lotniska w W. wskazanych „kurierów” wraz z przewożonymi przez nimi narkotykami, oraz przewiezienie tych narkotyków do garażu mieszczącego się w W. przy ul. (...), przy czym czynu tego dopuścił się kierując zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw,

tj. czynu z art. 55 ustęp 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 65 § 1 k.k.

Oskarżony **A. B. (1)** oskarżony został o to, że:

I. W okresie od początku czerwca 2011r. do dnia 17 listopada 2012r. w W., P. i innych miejscowościach, wraz z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, a w tym m. in. z D. P. (1), B. D. (1), M. S. (1), K. K. (4) oraz innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami brał udział w kierowanej przez Z. Z. (1) zorganizowanej grupie przestępczej, zajmującej się przemytem z terytorium R. (...) na terytorium U. (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy oraz obrotem tymi narkotykami,

tj. o popełnienie czynu z art. 258 § 1 k.k.

II. W okresie od dnia 09 czerwca 2011r. do dnia 16 czerwca 2011r. w P. oraz w P. na terenie R. (...), czynił przygotowania do popełnienia czynu opisanego w art. 55 ustęp 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, tj. przewozu z P. na terenie R. (...) do F. na terenie R. (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy w ilości nie mniejszej niż 3 kg, w ten sposób iż działając na polecenie Z. Z. (1) oraz pełniąc wraz z K. K. (4) funkcję „kurierów” mających przewozić transportem lotniczym ukryte pod swoim ubraniem i przyklejone do swojego ciała pakunki z zawartością wskazanych powyżej narkotyków, w dniu 09 czerwca 2011r. wraz z K. K. (4) poleciał do P. na D. gdzie przekazano im narkotyki które mieli przewieźć, lecz zamierzonego celu w postaci przemytu narkotyków w dniu 16 czerwca 2011r. nie osiągnęli z uwagi na pęknięcie jednego z pakunków z kokainą i odmowę „kurierów” przewiezienia innych pakunków, przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. czynu z art. 57 ustęp 1 i 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 65 § 1 k.k.

III. W dniu 09 sierpnia 2011r. w P. na terenie R. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w ramach uzgodnionego podziału ról, wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, usiłował przywieźć z R. (...) na terytorium R. (...) znaczną ilość środków odurzających w postaci kokainy w ilości łącznej nie mniejszej niż 12 kg, w ten sposób, iż działając na polecenie Z. Z. (1) oraz pełniąc wraz z D. P. (1), B. D. (1) i nieletnią D. D. (1) funkcję „kurierów”, usiłowali przewieźć transportem lotniczym ukryte pod swoim ubraniem i przyklejone do swojego ciała pakunki z zawartością wskazanych powyżej narkotyków na trasie z P. w R. (...) do F. na terenie R. (...), lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na uzyskaną na terenie lotniska informację o dodatkowych kontrolach celnych oraz polecenie odstąpienia od realizacji przemytu, przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 55 ustęp 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 65 § 1 k.k.

IV. W dniu 27 września 2011r. w B. oraz we F. na terenie R. (...), czynił przygotowania do popełnienia czynu opisanego w art. 55 ustęp 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, tj. przewozu z P. na terenie R. (...) do F. na terenie R. (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy, w ten sposób iż działając na polecenie Z. Z. (1) odebrał w miejscowości B. B. D. (1) mającą pełnić funkcję „kuriera” przewożącego transportem lotniczym pakunki z zawartością wskazanych powyżej narkotyków, a następnie swoim samochodem zawiózł ją do F. na terenie R. (...) skąd w/w miała odlecieć do P. na terenie R. (...) lecz zamierzonego celu w postaci przemytu narkotyków nie osiągnięto z uwagi na odmowę wpuszczenia B. D. (1) na pokład samolotu spowodowany niedopełnieniem wszystkich kwestii formalnych związanych z wylotem, przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. czynu z art. 57 ustęp 1 i 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 65 § 1 k.k.

V. W okresie od 11 lipca 2012r. do dnia 17 listopada 2012r. w Ś., W. i innych miejscowościach czynił przygotowania do popełnienia czynu opisanego w art. 55 ustęp 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, tj. przewozu z W. do R. znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy, w ten sposób iż działając na polecenie Z. Z. (1) oraz nieustalonego mężczyzny o ps. (...) nabył i zarejestrował na siebie samochód marki S. (...), który następnie przystosowano do przemytu środków odurzających poprzez stworzenie w jego konstrukcji specjalnych schowków, oraz którym to pojazdem miał w dniu 17 listopada 2012r. przewieźć z W. do R. narkotyki w postaci kokainy przemycone z D. do P. przez pełniących funkcję „kurierów” M. S. (3), O. B. oraz K. S., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie „kurierów” i narkotyków na lotnisku (...), przy czym czynu tego dopuścił się działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. czynu z art. 57 ustęp 1 i 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 65 § 1 k.k.

M. S. (1) – nosząca obecnie nazwisko P. stanęła pod zarzutami, iż:

I. W okresie od początku listopada 2011r. do dnia 09 listopada 2012r. w W., M. i innych miejscowościach, wraz z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, a w tym m. in. z D. P. (1), K. K. (2) i M. K. oraz innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami brała udział w kierowanej przez Z. Z. (1) zorganizowanej grupie przestępczej, zajmującej się przemytem z terytorium R. (...) na terytorium U. (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy oraz obrotem tymi narkotykami,

tj. czynu z art. 258 § 1 k.k.

II. W dniu 14 listopada 2011r. we F., R. i innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w ramach uzgodnionego podziału ról, wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczyła w przywiezieniu z R. (...) na terytorium R. (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy w ilości łącznej nie mniejszej niż 21 kg, w ten sposób iż działając na polecenie Z. Z. (1) przekazane za pośrednictwem D. P. (1) oraz pełniąc wraz z M. K. i K. K. (2) funkcję „kurierów”, przewozili transportem lotniczym w swoim bagażu wskazane powyżej narkotyki na trasie z P. w R. (...) do F. na terenie R. (...), a następnie wraz z D. P. (1) dokonali wewnątrz wspólnotowej dostawy tych narkotyków, w ten sposób że przewieźli je samochodem z F. na terenie R. (...) do R. na terenie H. gdzie narkotyki te zostały przekazane nieustalonemu mężczyźnie o ps. (...), przy czym czynu tego dopuściła się działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. czynu z art. 55 ustęp 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 65 § 1 k.k.

III. W bliżej nieustalonym dniu na przestrzeni pierwszej połowy marca 2012r. w W. i innych miejscowościach, czyniła przygotowania- do popełnienia czynu opisanego w art. 55 ustęp 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, tj. przewozu z P. w R. (...) do W. znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy, w ten sposób iż działając na polecenie Z. Z. (1) przekazane za pośrednictwem D. P. (1) odbyła lot z W. do P. w R. (...) oraz ponownie do W. z międzyrządowaniem na W. A., obserwując i zbierając przy tym informacje o sposobach kontroli granicznej i celnej na lotniskach znajdujących się na W.A. i w W., które to informacje przekazała po powrocie do W. zleceniodawcom, przy czym czynu tego dopuściła się działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. czynu z art. 57 ustęp 1 i 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 65 § 1 k.k.

IV. W okresie od początku sierpnia 2012r. do dnia 01 listopada 2012r. w W. i innych miejscowościach, czyniła przygotowania do popełnienia czynu opisanego w art. 55 ustęp 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, tj. przewozu z P. w R. (...) do W. znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy, w ten sposób iż działając na polecenie Z. Z. (1) przekazane za pośrednictwem D. P. (1) oraz pełniąc wraz z S. B. funkcję „kurierów” mających przewieźć transportem lotniczym ukryte w swoim bagażu pakunki z zawartością wskazanych powyżej narkotyków, za otrzymane od D. P. (1) pieniądze wykupiła wycieczkę na D., a nadto w dniu 01 listopada 2012r. otrzymała od Z. Z. (1) za pośrednictwem D. P. (1) walizkę z zawartością pieniędzy w kwocie 100.000 euro które przeznaczone były na zakup kokainy które następnie przewiozła na D. i tam przekazała osobom odpowiedzialnym za dostarczenie „kurierom” narkotyków, lecz zamierzonego celu w postaci przemytu narkotyków nie osiągnęła z uwagi na/wprawienie się S. B. w stan nietrzeźwości oraz odurzenie się narkotykami, przy czym czynu tego dopuściła się działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 57 ustęp 1 i 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 65 § 1 k.k.

Oskarżony **K. K. (2)** został oskarżony o to, że:

I. W okresie od początku listopada 2011r. do dnia 29 marca 2012r. w W., M. i innych miejscowościach, wraz z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, a w tym m. in. z D. P. (1), M. K. i M. S. (1) brał udział w kierowanej przez Z. Z. (1) zorganizowanej grupie przestępczej, zajmującej się przemytem z terytorium R. (...) na terytorium U. (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy oraz obrotem tymi narkotykami,

tj. popełnienie czynu z art. 258 § 1 k.k.

II. W dniu 14 listopada 2011r. we F., R. i innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w ramach uzgodnionego podziału ról, wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w przywiezieniu z R. (...) na terytorium R. (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy w ilości łącznej nie mniejszej niż 21 kg, w ten sposób iż działając na polecenie Z. Z. (1) przekazane za pośrednictwem D. P. (1) oraz pełniąc wraz z M. S. (1) i M. K. funkcję „kurierów”, przewozili transportem lotniczym w swoim bagażu wskazane powyżej narkotyki na trasie z P. w R. (...) do F. na terenie R. (...), a następnie wraz z D. P. (1) dokonali wewnątrzspółnotowej dostawy tych narkotyków, w ten sposób że przewieźli je samochodem z F. na terenie R. (...) do R. na terenie H., gdzie narkotyki te zostały przekazane za pośrednictwem D. P. (1) nieustalonemu mężczyźnie o ps. (...), przy czym czynu tego dopuścił się działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. czynu z art. 55 ustęp 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 65 § 1 k.k.

III. W okresie od bliżej nieustalonego dnia nie wcześniej jednak niż 15 listopada 2011r. do nie później niż 15 marca 2012r. w S., M. i innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z M. K. podzegał P. K., J. D. i P. C. do pełnienia przez nich funkcji „kurierów” mających przewozić znaczne ilości środków odurzających w postaci kokainy z R. (...) na terytorium R. (...), a następnie działając w zamiarze aby w/w osoby dokonały wskazanego czynu zabronionego, swoim zachowaniem ułatwił im jego popełnienie, w ten sposób iż udzielił im informacji i rad związanych z organizacją przemytu, współorganizował dla nich na terenie M. spotkanie informacyjne z organizującym wyjazd D. P. (1) podczas którego ustalono podstawowe szczegóły związane z planowanym przemytem narkotyków, a następnie nabył dla P. K., J. D. i P. C. wycieczkę i bilety lotnicze do P. w R. (...), a następnie po powrocie w dniu 29 marca 2012r. „kurierów” do W., odebrał ich z lotniska oraz rozliczył się z nimi finansowo, przy czym czynu tego dopuścił się działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw, **tj. czynu z art. 18 § 2 i 3 k.k. w zw. z art. 55 ustęp 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 65 § 1 k.k.**

IV. W dniu 22 marca 2012r. w W. i innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w ramach uzgodnionego podziału ról, wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w przywiezieniu z R. (...) na terytorium R. (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy w ilości łącznej nie mniejszej niż 20 kg, w ten sposób iż działając na polecenie Z. Z. (1) przekazane za pośrednictwem D. P. (1) oraz pełniąc wraz z M. K. funkcję „kurierów”, przewozili transportem lotniczym w swoim bagażu wskazane powyżej narkotyki na trasie z P. w R. (...) do W. w R. (...) gdzie narkotyki te zostały przekazane za pośrednictwem D. P. (1) Z. Z. (1) oraz nieustalonemu mężczyźnie o ps. (...), przy czym czynu tego dopuścił się działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. czynu z art. 55 ustęp 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 65 § 1 k.k.

V. W okresie od dnia 18 czerwca 2012r. do dnia 16 lipca 2012r. w S., poprzez podstępne wprowadzenie w błąd pracowników O. (...) - P. Z. w S. W. (...) (...) U. (...) w W., jako osób uprawnionych do wystawienia dokumentu, wyłudził poświadczenie nieprawdy w postaci dokumentu paszportowego, w ten sposób iż będąc posiadaczem paszportu serii (...) wydanego w dniu 19 października 2011r. z datą ważności 19 października 2021r., w dniu 18 czerwca 2012r. złożył wniosek o wydanie kolejnego dokumentu paszportowego wraz ze stwierdzającym nieprawdę zgłoszeniem o zagubieniu paszportu serii (...), co w rezultacie doprowadziło do wydania w dniu 25 czerwca 2012r. dokumentu paszportowego serii (...), który to dokument odebrał w dniu 16 lipca 2012r. składając jednocześnie oświadczenie o nie posiadaniu innego ważnego paszportu,

tj. czynu z art. 272 k.k.

Oskarżoną **M. K.** oskarżono o to, że:

I. Na przestrzeni wakacji 2011r. w miejscowości N. pow. (...), działając wbrew przepisom Ustawy, upowszechniła za pośrednictwem sieci internetowej ogłoszenie dotyczące odpłatnego zbycia własnej nerki w celu jej przeszczepienia,

tj. popełnienie czynu z art. 43 Ustawy z dnia 01 lipca 2005r. o pobieraniu, przechowywaniu i przeszczepianiu komórek, tkanek i narządów (Dz. U. nr 169, poz. 1411 z późn. zm.)

II. W okresie od początku listopada 2011r. do dnia 29 marca 2012r. w W., M. i innych miejscowościach, wraz z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, a w tym m. in. z D. P. (1), K. K. (2) i M. S. (1) brała udział w kierowanej przez Z. Z. (1) zorganizowanej grupie przestępczej, zajmującej się przemytem z terytorium R. (...) na terytorium U. (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy oraz obrotem tymi narkotykami,

tj. czynu art. 258 § 1 k.k.

III. W dniu 14 listopada 2011r. we F., R. i innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w ramach uzgodnionego podziału ról, wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczyła w przywiezieniu z R. (...) na terytorium R. (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy w ilości łącznej nie mniejszej niż 21 kg, w ten sposób iż działając na polecenie Z. Z. (1) przekazane za pośrednictwem D. P. (1) oraz pełniąc wraz z M. S. (1) i K. K. (2) funkcję „kurierów”, przewozili transportem lotniczym w swoim bagażu wskazane powyżej narkotyki na trasie z P. w R. (...) do F. na terenie R. (...), a następnie wraz z D. P. (1) dokonali wewnątrzspółnotowej dostawy tych narkotyków, w ten sposób że przewieźli je samochodem z F. na terenie R. (...) do R. na terenie H., gdzie narkotyki te zostały za pośrednictwem D. P. (1) przekazane nieustalonemu mężczyźnie o ps. (...), przy czym czynu tego dopuściła się działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. czynu z art. 55 ustęp 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 65 § 1 k.k.

IV. W okresie od bliżej nieustalonego dnia nie wcześniej jednak niż 15 listopada 2011r. do nie później niż 15 marca 2012r. w S., M. i innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z K. K. (2) podzegała P. K., J. D. i P. C. do pełnienia przez nich funkcji „kurierów” mających przewozić znaczne ilości środków odurzających w postaci kokainy z R. (...) na terytorium R. (...) a następnie działając w zamiarze aby w/w osoby dokonały wskazanego czynu zabronionego, swoim zachowaniem ułatwiła im jego popełnienie, w ten sposób iż udzieliła im informacji i rad związanych z organizacją przemytu, oraz współorganizowała dla nich na terenie M. spotkanie informacyjne z organizującym wyjazd D. P. (1) podczas którego ustalono podstawowe szczegóły związane z planowanym przemytem narkotyków, przy czym czynu tego dopuściła się działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. czynu z art. 18 § 2 i 3 k.k. w zw. z art. 55 ustęp 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 65 § 1 k.k.

V. W dniu 22 marca 2012r. w W. i innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w ramach uzgodnionego podziału ról, wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczyła w przywiezieniu z R. (...) na terytorium R. (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy w ilości łącznej nie mniejszej niż 20 kg, w ten sposób iż działając na polecenie Z. Z. (1) przekazane za pośrednictwem D. P. (1) oraz pełniąc wraz z K. K. (2) funkcję „kurierów”, przewozili transportem lotniczym w swoim bagażu wskazane powyżej narkotyki na trasie z P. w R. (...) do W. w R. (...) gdzie narkotyki te zostały przekazane za pośrednictwem D. P. (1) Z. Z. (1) oraz nieustalonemu mężczyźnie o ps. (...), przy czym czynu tego dopuściła się działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw, tj. czynu z art. 55 ustęp 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 65 § 1 k.k.

VI. W okresie od dnia 18 czerwca 2012r. do dnia 23 lipca 2012r. w S., poprzez podstępne wprowadzenie w błąd pracowników O. (...) - P. Z. w S. W. (...) (...) U. (...) w W., jako osób uprawnionych do wystawienia dokumentu, wyłudziła poświadczenie nieprawdy w postaci dokumentu paszportowego, w ten sposób iż będąc posiadaczem paszportu serii (...) wydanego w dniu 19 października 2011r. z datą ważności 19 października 2021r., w dniu 18 czerwca 2012r. złożyła wniosek o wydanie kolejnego dokumentu paszportowego wraz ze stwierdzającym nieprawdę zgłoszeniem o zagubieniu paszportu serii (...), co w rezultacie doprowadziło do wydania w dniu 25 czerwca 2012r. dokumentu paszportowego serii (...), który to dokument odebrała w dniu 23 lipca 2012r. składając jednocześnie oświadczenie o nie posiadaniu innego ważnego paszportu,

tj. czynu z art. 272 k.k.

Oskarżona K. K. (4) została oskarżona o to, że:

I. W okresie od początku czerwca 2011r. do 24 listopada 2011r. w P., F. i innych miejscowościach, wraz z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, a w tym m. in. z D. P. (1), A. B. (1) i B. D. (1) brała udział w kierowanej przez Z. Z. (1) zorganizowanej grupie przestępczej, zajmującej się przemytem z terytorium R. (...) na terytorium U. (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy oraz obrotem tymi narkotykami,

tj. popełnienie czynu z art. 258 § 1 k.k.

II. W okresie od dnia 09 czerwca 2011r. do dnia 16 czerwca 2011r. w P. oraz w P. na terenie R. (...) czyniła przygotowania do popełnienia czynu opisanego w art. 55 ustęp 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, tj. przewozu z P. na terenie R. (...) do F. na terenie R. (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy w ilości nie mniejszej niż 3 kg, w ten sposób iż działając na polecenie Z. Z. (1) oraz pełniąc wraz z A. B. (1) funkcję „kurierów” mających przewozić transportem lotniczym ukryte pod swoim ubraniem i przyklejone do swojego ciała pakunki z zawartością wskazanych powyżej narkotyków, w dniu 09 czerwca 2011r. wraz z A. B. (1) poleciała do P. na D. gdzie przekazano im narkotyki które mieli przewieźć, lecz zamierzonego celu w postaci przemytu narkotyków w dniu 16 czerwca 2011r. nie osiągnęła

z uwagi na pęknięcie jednego z pakunków z kokainą i odmowę „kurierów” przewiezienia innych pakunków, przy czym czynu tego dopuściła się działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. czynu z art. 57 ustęp 1 i 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 65 § 1 k.k.

III. W dniu 9 lipca 2011r. we F. i innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w ramach uzgodnionego podziału ról, wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczyła w przywiezieniu z R. (...) na terytorium R. (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy w ilości łącznej nie mniejszej niż 5 kg, w ten sposób iż działając na polecenie Z. Z. (1) oraz pełniąc funkcję „kuriera”, przewoziła transportem lotniczym ukryte pod swoim ubraniem i przyklejone do swojego ciała pakunki z zawartością wskazanych powyżej narkotyków na trasie z P. w R. (...) do F. na terenie R. (...) gdzie narkotyki te zostały przekazane odbiorcy, przy czym czynu tego dopuściła się działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. czynu z art. 55 ustęp 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 65 § 1 k.k.

IV. W dniach 24 - 25 listopada 2011r. we F., R. i innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w ramach uzgodnionego podziału ról, wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczyła w przywiezieniu z R. (...) na terytorium R. (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy w ilości łącznej nie mniejszej niż 7 kg oraz uczestniczyła w usiłowaniu przewiezienia kolejnych 13 kg 860,7 gram netto tego narkotyku, w ten sposób iż w dniu 24 listopada 2011r. działając na polecenie Z. Z. (1) oraz pełniąc wraz z A. Z. (1) i A. Z. (2) funkcję „kurierów”, przewozili transportem lotniczym w swoim bagażu wskazane powyżej narkotyki na trasie z P. w R. (...) do F. na terenie R. (...) gdzie A. Z. (1) i A. Z. (2) zostali zatrzymani przez funkcjonariuszyn. S. (...) wraz z przewożonymi 13 kg 860,7 gram netto kokainy, a następnie w dniu 25 listopada 2011r. wraz z D. P. (1) i Z. Z. (1) dokonała wewnątrzspółnotowej dostawy znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy w ilości łącznej nie mniejszej niż 7 kg, w ten sposób że przewieźli je samochodem z F. na terenie R. (...) do R. na terenie H., gdzie narkotyki te zostały przekazane odbiorcy, przy czym czynu tego dopuściła się działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. czynu z art. 55 ustęp 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 55 ustęp 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

Oskarżona J. Z. (1) stanęła pod zarzutami, iż:

I. W okresie od początku marca 2011r. do nieustalonego dnia na przestrzeni stycznia 2012r. w P., F. i innych miejscowościach, wraz z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, a w tym m. in. z D. P. (1), A. B. (1), B. D. (1) oraz nieletnią D. D. (1) brała udział w kierowanej przez Z. Z. (1) zorganizowanej grupie przestępczej, zajmującej się przemytem z terytorium R. (...) na terytorium U. (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy oraz obrotem tymi narkotykami,

tj. czynu z art. 258 § 1 k.k.

II. W bliżej nieustalonych dniach na przestrzeni marca 2011r. jednakże przed dniem 29 marca 2011r. w miejscowości P. oraz B. gm.P., działając wbrew przepisom Ustawy, podlegała B. D. (1) do pełnienia przez nią funkcji „kuriera” polegającej na uczestniczeniu w przewiezieniu transportem lotniczym z P. w R. (...) do F. na terytorium R. (...) znacznej ilości środków odurzających w postaci kokainy w ilości łącznej nie mniejszej niż 3,5 kg, które to narkotyki miały być przyklejone do ciała B. D. (1) oraz ukryte pod jej ubraniem, przy czym czynu tego dopuściła się działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. czynu z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 55 ustęp 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 65 § 1 k.k.

III. W bliżej nieustalonych dniach na przestrzeni lipca 2011r. w miejscowości P. oraz B. gm. P., działając wbrew przepisom Ustawy, podlegała B. B. (2) do pełnienia przez nią wraz z D. P. (1) i A. B. (1) funkcji „kurierów” polegającej na przewiezieniu transportem lotniczym z P. w R. (...) do F. na terytorium R. (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy w ilości łącznej nie mniejszej niż 12 kg, które to narkotyki miały być przyklejone do ciała B. D. (1), D. P. (1) i A. B. (1) oraz ukryte pod ich ubraniami, przy czym czynu tego dopuściła się działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. czynu z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 55 ustęp 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 65 § 1 k.k.

IV. W bliżej nieustalonym dniu na przestrzeni stycznia 2012r. w P., działając wbrew przepisom Ustawy, uczestniczyła w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci kokainy w ilości nie mniejszej niż 150 gram, w ten sposób iż działając na polecenie Z. Z. (1) odebrała wskazane powyżej narkotyki od O. B. i M. S. (3), którzy działając na polecenie D. P. (1) przewieźli je z M. do P. mając przy tym świadomość iż narkotyki te będą podlegały dalszemu obrotowi, a nadto czynu tego dopuściła się działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw, ***tj. czynu z art. 56 ustęp 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 65 § 1 k.k.***

Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 8 października 2014 r. (sygn. akt XVIII K 314/13):

1.1. Oskarżonego **Z. Z. (1)** w ramach czynu zarzucanego mu w pkt I uznał za winnego tego, że w nieustalonym czasie 2008 i 2009 r. w miejscowości P. przy ul. (...) w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w przystosowanych pomieszczeniach ze specjalnie skonstruowanym oświetleniem usiłował uprawiać konopie inne niż włókniste w ilości 35 sztuk, które mogły dostarczyć znacznych ilości środka odurzającego oraz usiłował z prowadzonej uprawy wytworzyć środek odurzający w postaci marihuany poprzez zebranie i ususzenie uprawianego w tym celu ziela konopi innych niż włókniste przy czym nie uświadamiał sobie, że dokonanie jest niemożliwe ze względu na brak przedmiotu nadającego się do popełnienia na nim czynu zabronionego, tj. nasion konopi innych niż włókniste i za to na podstawie art. 13 §2 k.k. w zw. z art. 63 ust. 3 w zb. z art. 53 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. skazał oskarżonego, a na podstawie art. 53 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 §3 k.k., art. 14§2 k.k. i 60§6 pkt 2 k.k. przy zastosowaniu nadzwyczajnego złagodzenia kary wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

1.2. oskarżonego **Z. Z. (1)** w ramach czynu zarzucanego mu w pkt II uznał za winnego tego, że w okresie od początku marca 2011r. do 17 listopada 2012r. na terenie P., U. (...) i R. (...) wspólnie i w porozumieniu w różnych okresach z **K. K. (4), A. B. (1), K. K. (2), M. K., M. S. (1)** oraz innymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez, nieustalonego mężczyznę o pseudonimie (...), zajmującej się przemytem z terytorium R. (...) na terytorium U. (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy oraz obrotem tymi narkotykami i za to na podstawie art. 258§1 k.k. skazał oskarżonego i wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

1.3. oskarżonego **Z. Z. (1)** w ramach czynów zarzucanych mu w pkt III, V, VI, VIII, X, XI, XIV uznał za winnego ich popełnienia z tym, że w odniesieniu do wszystkich tych czynów ustalenie o tym, iż czynów tych dopuścił się kierując zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw zastąpił ustaleniem, że czynów tych dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw, a nadto w zakresie:

- czynu z pkt III ustalenie o tym, że na przestrzeni marca 2011r. jednakże przed 29 marca 2011r. nakłonił B. D. (1) i nieletnią D. D. (1) do pełnienia przez nich funkcji „kurierów” mających przewieźć transportem lotniczym ukryte pod swoim ubraniem i przyklejone do swojego ciała partie wskazanych powyżej narkotyków, zastąpił ustaleniem, że na przestrzeni marca 2011r. jednakże przed 25 marca 2011r. nakłonił B. D. (1) do pełnienia funkcji „kuriera” mającą przewieźć transportem lotniczym ukryte pod swoim ubraniem i przyklejone do swojego ciała partie określonych w opisie czynów narkotyków,

- czynu z pkt V ustalenie o tym, że w bliżej nieustalonych dniach na przełomie maja i czerwca 2011r. nakłonił K. K. (4) do pełnienia przez nią funkcji „kuriera” mającego przewieźć transportem lotniczym ukryte pod swoim ubraniem i przyklejone do swojego ciała partie wskazanych powyżej narkotyków zastąpił ustaleniem, że w okresie od 17 czerwca 2011 r. do 9 lipca 2011 r. nakłonił K. K. (4) do pełnienia funkcji „kuriera” mającą przewieźć transportem lotniczym ukryte pod swoim ubraniem i przyklejone do swojego ciała partie określonych w opisie czynów narkotyków,

- czynu z pkt VI, VIII, X, XIV dane osobowe D. P. (1) zastąpił wyrażeniem o „ustalonej osobie”,

i za to za czyny z pkt III, V, VIII, X, XI, XIV na podstawie art. 55 ust. 1 i 3 Ustawy dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65

§ 1 k.k. skazał oskarżonego, a na podstawie art. 13§1 k.k. w zw. z art. 55 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. za czyn z pkt VI skazał oskarżonego i ustalając, że czynów tych dopuścił się oskarżony w ramach ciągu przestępstw na podstawie art. 55 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 91 §1 k.k. i 33§1 i 3 k.k. wymierzył oskarżonemu jedną karę 9 (dziewięciu) lat pozbawienia wolności i jedną karę grzywny 500 (pięciuset) stawek ustalając wartość 1 (jednej) stawki na 50 (pięćdziesiąt) złotych

1.4. oskarżonego Z. Z. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w pkt IV uznał za winnego tego, że w okresie od początku marca 2011r. do dnia 16 czerwca 2011r. w P. oraz P. na terenie R. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w zamiarze aby K. K. (4) i A. B. (1) dokonali czynu zabronionego polegającego na przewiezieniu z P. wR. (...)do F. w R. (...) znacznych ilości środka odurzającego w postaci kokainy czynił przygotowania do jego popełnienia podżegając ich do popełnienia tego czynu, swoim zachowaniem ułatwiając im jego popełnienie, poprzez zakup dla nich wycieczki lotniczej do P. w R. (...)oraz zapewnienie dostawy narkotyków do ich przewozu, przy czym sprawcy odstąpili od usiłowania dokonania czynu z uwagi na nieszczelne zapakowanie kokainy przeznaczonej do przewozu , a czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw i za to na podstawie na art. 18 § 2 i 3 k.k. w zw. z art. 55 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 57 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał oskarżonego;

1.5. oskarżonego Z. Z. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w pkt VII uznał za winnego tego, że od początku września 2011r. do dnia 27 września 2011r. w P. oraz we F. na terenieR. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w zamiarze aby B. D. (1) dokonała czynu zabronionego polegającego na przewiezieniu z P. w R. (...)do F. w R. (...)znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy czynił przygotowania do jego popełnienia podżegając ją do jego popełnienia oraz swoim zachowaniem ułatwiając jego popełnienie poprzez zakup wycieczki lotniczej do P. w R. (...)i polecenie A. B. (1) przewiezienia B. D. (1) z B. do F., przy czym czynu dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw i za to na podstawie na art. 18 § 2 i 3 k.k. w zw. z art. 55 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 57 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał oskarżonego, a ustalając, że czyny przypisane oskarżonemu w pkt 1.4. i 1.5. wyroku zostały popełnione w ramach ciągu przestępstw na podstawie art. 55 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 §3 k.k. w zw. z art. 19§1 k.k., 91 §1 k.k., 60§3 k.k. 60§6 pkt 2 k.k., 33§1 i 3 k.k. przy zastosowaniu nadzwyczajnego złagodzenia kary w związku ze skazaniem za czyn przypisany w pkt , 1.4. wyroku wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę 50 (pięćdziesiąt) stawek ustalając wartość 1 (jednej) stawki na 30 (trzydzieści) złotych;

1.6. w ramach czynu opisanego w pkt IX wyodrębnia 3 czyny i uznał oskarżonego Z. Z. (1) za winnego tego, że:

1.6.1. w bliżej nieustalonym dniu na przełomie października i listopada 2011r. w P. wprowadził do obrotu znaczne ilości środka odurzającego w postaci 750 gram kokainy przekazując do dalszej odsprzedaży ustalonej osobie 500 gram kokainy oraz polecając mu nadto przekazanie 250 gram nieustalonemu odbiorcy w G. przy czym czynu dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw i za to na podstawie art. 56 ustęp 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał oskarżonego, a na podstawie art. 56 ustęp 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. i 33§1 i 3 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz 80 (osiemdziesięciu) stawek grzywny, ustalając wartość 1 (jednej) stawki na 50 (pięćdziesiąt) złotych,

1.6.2. w okresie stycznia 2012 r. uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środka odurzającego w postaci 150 gram kokainy w ten sposób, że przyjął od ustalonej osoby przewieziony z M. do P. przez dwie inne ustalone osoby środek odurzający przekazany mu przez inną ustaloną osobę przy czym czynu dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw i za to na podstawie art. 56 ustęp 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał oskarżonego,

1.6.3. w okresie lutego i marca 2012 r. w M. uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środka odurzającego w postaci 150 gram kokainy w ten sposób, że przyjął ten narkotyk od ustalonej osoby przy czym czynu dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw i za to na podstawie art. 56 ustęp 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał oskarżonego i ustalając, że czyny przypisane oskarżonemu w pkt 1.6.2. i 1.6.3. wyroku popełnione zostały w ramach ciągu przestępstw na podstawie art. 56 ustęp 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. 91 §1 k.k. i 33§1 i 3 k.k. wymierzył oskarżonemu za te czyny jedną karę 2 (dwóch) lat i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności oraz jedną karę grzywny 50 (pięćdziesięciu) stawek, ustalając wartość 1 (jednej) stawki na 50 (pięćdziesiąt) złotych;

1.7. oskarżonego Z. Z. (1) uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt XII z tym, że dane osobowe D. P. (1) zastąpił wyrażeniem o „ustalanej osobie” i za to na podstawie art. 230a § 1 k.k. skazał oskarżonego i wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

1.8. oskarżonego Z. Z. (1) uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt XIII przy czym ustalenie o tym, iż czynu dopuścił się kierując zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw zastąpił ustaleniem, że czynu dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw, a dane osobowe D. P. (1) zastąpił wyrażenie o „ustalanej osobie” i za to na podstawie art. 57 ustęp 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał i wymierzył oskarżonemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

1.9. oskarżonego Z. Z. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w pkt XV uznał za winnego tego, że w okresie lutego 2012r. do dnia 29 marca 2012r. w W. i innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w zamiarze aby J. D., P. C. i P. K. dokonali czynu zabronionego polegającego na przewiezieniu z P. wR. (...) do W. w R. (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy, czynił przygotowania do jego popełnienia swoim zachowaniem ułatwiając jego popełnienie, w ten sposób iż po nakłonieniu przez K. K. (2) P. K., J. D. i P. C. do pełnienia przez nich funkcji „kurierów”, zlecił ustalonej osobie wyjaśnienie „kurierom” podstawowych szczegółów związanych z planowanym przemytem narkotyków, wyłożył pieniądze na zakup wycieczki lotniczej na D. dla „kurierów” oraz na zakup na terenie D. tych narkotyków, przy czym do popełnienia czynu nie doszło z uwagi na niedostarczenie „kurierom” kokainy celem jej przewozu, z tym, że czynu dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw i za to na podstawie na art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 55 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 57 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał oskarżonego,

1.10. oskarżonego Z. Z. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w pkt XVI uznał za winnego tego, że w okresie od początku sierpnia 2012r. do dnia 09 listopada 2012r. w W. i innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w zamiarze aby M. S. (1) i S. B. dokonali czynu zabronionego polegającego na przewiezieniu z P. w R. (...) do W. w R. (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy, czynił przygotowania do jego popełnienia swoim zachowaniem ułatwiając jego popełnienie w ten sposób, że w bliżej nieustalonym dniu na początku sierpnia 2012r. polecił ustalonej osobie znalezienie „kurierów i wyjaśnienie im szczegółowych kwestii związanych z planowanym przemytem narkotyków, wyłożył, pieniądze na zakup wycieczki lotniczej na D. dla „kurierów” oraz wyłożył pieniądze w kwocie 100 000 euro na zakup na terenie D. tych narkotyków, jak też telefonicznie koordynował działania „kurierów” na terenie D., przy czym odstąpiono od dokonania czynu z uwagi na powstałe ryzyko ujawniania przestępstwa w razie podjęcia czynności zmierzających bezpośrednio do jego dokonania, z tym, że czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw i za to na podstawie na art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 55 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 57 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., skazał oskarżonego, a ustalając, że czyny przypisane oskarżonemu w pkt 1.9. i 1.10. wyroku zostały popełnione w ramach ciągu przestępstw, na podstawie art. 55 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 §3 k.k. w zw. z art. 19§1 k.k., 60§3 k.k., 60§6 pkt 2 k.k., 33§1 i 3 k.k. przy zastosowaniu nadzwyczajnego złagodzenia kary w związku ze skazaniem za czyn przypisany w pkt 1.9. wyroku wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę 50 (pięćdziesięciu) stawek ustalając wartość 1 (jednej) stawki na 50 (pięćdziesięciu) złotych;

1.11. oskarżonego Z. Z. (1) uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt XVII z tym, że ustalenie o tym, iż czynu dopuścił się kierując zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw zastąpił ustaleniem, że czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw, a dane osobowe D. P. (1) zastąpił wyrażeniem o „ustalonej osobie” i za to na podstawie art. 55 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał oskarżonego, a na podstawie art. 55 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. i 33§1 i 3 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę 100 (stu) stawek, ustalając wartość 1 (jednej) stawki na 50 (pięćdziesięciu) złotych;

1.12. na podstawie art. 45§1 k.k. w związku ze skazaniem za czyny zarzucane oskarżonemu Z. Z. (1) w pkt III, V, VIII, X, XI, XIV orzekł wobec oskarżonego przepadek równowartości korzyści osiągniętych z ww. przestępstw w kwocie 343 039,43 zł (trzystu czterdziestu trzech tysięcy trzydziestu dziewięciu złotych i czterdziestu trzech groszy);

1.13. na podstawie art. 85 k.k., 86§1 k.k., 91 §2 k.k. orzeczone wobec oskarżonego Z. Z. (1) kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i wymierzył mu łączną karę 10 (dziesięciu) lat pozbawienia wolności i łączną karę grzywny 600 (sześciuset) stawek, ustalając wartość 1 (jednej) stawki na 50 (pięćdziesiąt) złotych;

1.14. na podstawie art. 63 §1 k.k. na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 15 kwietnia 2013 r. do 27 maja 2014 r.;

1.15. w związku ze skazaniem za czyn przypisany, w pkt 1.2. wyroku na podstawie art. 44§2 k.k. orzekł wobec oskarżonego Z. Z. (1) przepadek dowodu rzeczowego opisanego w wykazie (...) (k. 1983, t. 10);

2.1. oskarżonego **A. B. (1)** w ramach czynu zarzucanego mu w pkt I uznał za winnego, tego, że w okresie od początku czerwca 2011r. do dnia 17 listopada 2012r. na terenie P. U. (...) i R. (...) wspólnie i w porozumieniu i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, a w tym ze Z. Z. (1), K. K. (4) brał udział w kierowanej przez mężczyznę o pseudonimie (...) zorganizowanej grupie przestępczej, zajmującej się przemytem z terytorium R. (...) na terytorium U. (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy oraz obrotem tymi narkotykami i za to na podstawie art. 258§1 k.k. skazał oskarżonego i wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

2.2. oskarżonego A. B. (1) uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt II i za to na podstawie art. 57 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał oskarżonego i wymierzył mu 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2.3. oskarżonego A. B. (1) uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt III, z tym, że dane osobowe D. P. (1) zastąpił wyrażeniem o „ustalonej osobie” i za to na podstawie art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 55 ustęp 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał oskarżonego, a na podstawie art. 55 ustęp 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 14§1 k.k., 65§1 k.k., 33§1 i 3 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i grzywnę 100 (stu) stawek, ustalając wartość 1 (jednej) stawki na 40 (czterdzieści) złotych;

2.4. oskarżonego A. B. (1) uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt IV i za to na podstawie art. 57 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r., o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał oskarżonego i wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2.5. oskarżonego A. B. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w pkt V uznał za winnego tego, że w okresie od 11 lipca 2012 r. do dnia 17 listopada 2012 r. w Ś. i w W. czynił przygotowania do popełnienia czynu opisanego w art. 55 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, tj. przewozu znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy, w ten sposób, że podżegany przez Z. Z. (1) oraz nieustalonego mężczyzny o ps. (...) nabył i zarejestrował na siebie samochód marki S. (...), celem przystosowania go do przewozu środków odurzających poprzez stworzenie w jego konstrukcji specjalnych schowków, a następnie zapewnił ustaloną osobę, która jako kierowca pojazdu S. (...) razem z nim miała w dniu 17 listopada 2012r. przewieźć z W. do R. środki odurzające w postaci kokainy i w tym celu przyjechał do W. razem z tą osobą celem dokonania przewozu środków odurzających, jakie miały zostać przywiezione z D.doP. przy czym czynu tego dopuścił się działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw i za to na podstawie art. 57 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał oskarżonego i wymierzył mu karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2.6. na podstawie art. 85 k.k. i 86§1 k.k. orzeczone wobec oskarżonego A. B. (1) kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył mu karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2.7. na podstawie art. 63 §1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego łącznej kary pozbawienia wolności zaliczył okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 15 kwietnia 2013 r. do 4 kwietnia 2014 r.;

2.8. w związku ze skazaniem za czyn przypisany, w pkt 2.5. wyroku na podstawie art. 44§2 k.k. orzekł wobec oskarżonego A. B. (1) przepadek dowodów rzeczowych opisanych w wykazie Drz (...) - (...) pod poz. od 9-13 (k. 1902, t. 10) oraz w wykazie (...) pod poz. 1 i 28 (k. 1983, t. 10);

4.1.oskarżoną **M. S. (1)** w ramach czynu zarzucanego jej w pkt I uznał za winną, tego, że w okresie od początku listopada 2011 r. do dnia 09 listopada 2012 r. na terenie P., U. (...)i R. (...)wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, a w tym ze Z. Z. (1), K. K. (2) i M. K. brała udział w kierowanej przez mężczyznę o pseudonimie (...) zorganizowanej grupie przestępczej, zajmującej się przemytem z terytorium R. (...)na terytorium U. (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy oraz obroty tymi narkotykami i za to na podstawie art. 258§1 k.k. skazał oskarżoną i wymierzył jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

4.2.oskarżoną M. S. (1) uznał za winną popełnienia czynów opisanych w pkt II, III i IV z tym, że w opisie przypisanych oskarżonej czynów dane osobowe D. P. (1) zastąpił wyrażeniem o „ustalonej osobie” i za to za czyn z pkt II na podstawie art. 55 ustęp 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał oskarżoną, a na podstawie art. 55 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. 33§1 i 3 k.k. wymierzył jej karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i grzywnę 200 (dwustu) stawek, ustalając wartość 1 (jednej) stawki na 10 (dziesięć) złotych, za czyny z pkt III i IV na podstawie art. 57 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca

2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał oskarżoną i wymierzył jej po karze 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV.3. na podstawie art. 85 k.k. i 86§1 k.k. orzeczone wobec oskarżonej M. S. (1) kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył jej karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

IV.4. na podstawie art. 45§1 k.k. w związku ze skazaniem za czyny zarzucane oskarżonej M. S. (1) w pkt II i III orzekł wobec oskarżonej przepadek równowartości korzyści osiągniętej z ww. przestępstw w kwocie 62 741,18 zł (sześćdziesięciu dwóch tysięcy siedmuset czterdziestu jeden złotych i osiemnastu groszy);

IV.5. na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonej okres jej rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 15 kwietnia 2013 r. do 1 sierpnia 2013 r.;

5.1.w ramach czynu opisanego w pkt I uznał **M. K.** za winną jego popełnienia z tym, że ustalił, że rozpowszechniła ona co najmniej dwa ogłoszenia za pośrednictwem sieci internetowej dotyczące odpłatnego zbycia własnej nerki w celu jej przeszczepienia i za to na podstawie art. 43 Ustawy z dnia 01 lipca 2005r.o pobieraniu, przechowaniu i przeszczepianiu komórek, tkanek i narządów skazał oskarżoną i wymierzanej karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

5.2.oskarżonego **K. K. (2)** i oskarżoną **M. K.** w ramach czynu zarzucanego **K. K. (2)** w pkt I, a M. K. w pkt II uznał za winnych, tego, że w okresie od początku listopada 2011 r. do sierpnia 2012 r. na terenie P., U. (...) i R. (...) wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, a w tym ze Z. Z. (1) i M. S. (1) brali udział w kierowanej przez mężczyznę o pseudonimie (...) zorganizowanej grupie przestępczej, zajmującej się przemytem z terytorium R. (...) na terytorium U. (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy oraz obrotem tymi narkotykami i za to na podstawie art. 258§1 k.k. skazał oskarżonych i wymierzył K. K. (2) karę 1 (jednego) roku i 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności, a M. K. karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

5.3. oskarżanego K. K. (2) i oskarżoną M. K. uznał za winnych popełnienia czynów zarzucanych K. K. (2) w pkt II i IV a M. K. w pkt III i V z tym, że w opisie przypisanych im czynów dane osobowe D. P. (1) zastąpił wyrażeniem o „ustalonej osobie” i za to na podstawie art. 55 ustę 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał oskarżonych za te czyny, a ustalając, że popełnione one zostały w ramach ciągu przestępstw na podstawie art. 55 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. i 91 §1 k.k. 33§1 i 3 k.k. wymierzył im za te czyny po jednej karze 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności i po jednej karze grzywny 350 (trzystu pięćdziesięciu) stawek, ustalając wartość 1 (jednej) stawki na 20 (dwadzieścia) złotych dla każdego z nich;

5.4.oskarżonego K. K. (2) uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt III z tym, że z opisu czynu wyeliminował ustalenie, że działał on wspólnie i w porozumieniu z M. K., a dane osobowe D. P. (1) zastąpił wyrażeniem o „ustalonej osobie” i za to na podstawie art. 18 § 2 i 3 k.k. w zw. z art. 55 ustę 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał oskarżonego, a na podstawie art. 55 ustę 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. i 19§1 k.k. 33§1 i 3 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i grzywnę 50 (pięćdziesięciu) stawek, ustalając wartość 1 (jednej) stawki na 20 (dwadzieścia) złotych;

5.5.oskarżoną M. K. uniewinnił od popełnienia czynu zarzucanego jej w pkt IV i VI, a oskarżonego K. K. (2) uniewinnił od popełniania czynu zarzucanego mu w pkt V;

5.6.na podstawie art. 85 k.k. i 86§1 k.k., 91 §2 k.k. orzeczone wobec oskarżonych K. K. (2) i M. K. kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i wymierzył K. K. (2) karę łączną 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny 380 (trzystu osiemdziesięciu) stawek ustalając wartość 1 (jednej) stawki na 20 (dwadzieścia) złotych, a M. K. karę łączną 6 (sześciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

5.7. na podstawie art. 45§1 k.k. w związku ze skazaniem oskarżonych K. K. (2) i M. K. za czyny przypisane im w pkt 5.3. wyroku orzekł wobec każdego z nich przepadek równowartości korzyści osiągniętej z ww. przestępstw w kwocie po 62 741,18 zł (sześćdziesiąt dwa tysiące siedemset czterdzieści jeden złotych i osiemnaście groszy);

5.8. na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonych łącznych kar pozbawienia wolności zaliczył oskarżonym ich okresy rzeczywistego pozbawienia wolności K. K. (2) od 15 kwietnia 2013 r. do 14 kwietnia 2014 r., a M. K. od 15 kwietnia 2013 r. do 11 kwietnia 2014 r.;

5.9. na podstawie art. 230§2 k.p.k. zwrócił dowody rzeczowe opisane w wykazie Drz(...)(k. 1976, t. 10) właściwemu organowi paszportowemu;

6.1.oskarżoną **K. K. (4)** w ramach czynu zarzucanego jej w pkt I uznał za winną, tego, że w okresie od początku czerwca 2011r. do dnia 24 listopada 2011r. na terenie P., U. (...)i R. (...) wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, a w tym ze Z. Z. (1), A. B. (1) brała udział w kierowanej przez mężczyznę o pseudonimie (...) zorganizowanej grupie przestępczej, zajmującej się przemytem z terytorium R. (...) na terytorium U. (...)znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy oraz obrotem tymi narkotykami i za to na podstawie art. 258§1 k.k. skazał oskarżoną i wymierzył jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

6.2.oskarżoną K. K. (4) uznał za winną popełnienia czynu zarzucanego jej w pkt II i za to na podstawie art. 57 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał oskarżoną i wymierzył jej karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

6.3. oskarżoną K. K. (4) uznał za winną popełnienia czynu zarzucanego jej w pkt III z tym, że ustalił, że przypisanego jej czynu oskarżona dopuściła się w dniu 9 lipca 2011 r. i za to na podstawie art. 55 ustępow 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał oskarżoną;

6.4. oskarżoną K. K. (4) uznał za winną popełnienia czynu zarzucanego jej w pkt IV i za to na podstawie art. 55 ustępow 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał oskarżoną i ustalając, że czyny przypisane oskarżonej w pkt. 6.3. i 6.4. wyroku zostały popełnione w ramach ciągu przestępstw na podstawie art. 55 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. i 91§1 k.k. 33§1 i 3 k.k. wymierzył jej za te czyny jedną karę 5 (pięciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę 300 (trzystu) stawek, ustalając wartość 1 (jednej) stawki na 20 (dwadzieścia) złotych;

6.5. na podstawie art. 85 k.k. i 86§1 k.k. orzeczone wobec oskarżonej K. K. (4) kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył karę łączną 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności;

6.6. na podstawie art. 45§1 k.k. w związku ze skazaniem za czyn przypisany oskarżonej w pkt 6.3. i 6.4. wyroku orzekł wobec K. K. (4) przepadek równowartości korzyści osiągniętej z ww. przestępstw w kwocie 122 314 zł (stu dwudziestu dwóch tysięcy i trzystu czternastu złotych);

6.7. na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej wobec K. K. (4) łącznej kary pozbawienia wolności zaliczył okres jej rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 15 kwietnia 2013 r. do 4 kwietnia 2014 r.;

7.1. oskarżoną **J. Z. (1)** uniewinnił od popełnienia czynów zarzucanych jej w pkt I i IV;

7.2. oskarżoną **J. Z. (1)** w ramach czynu zarzucanego jej w pkt II uznał za winną tego, że w okresie marca 2011 r., ale przed 25 marca 2011 r. w miejscowości P. oraz B. gm. P. podzegała B. D. (1) do pełnienia przez nią funkcji „kuriera” polegającej na przewiezieniu transportem lotniczym z P. w R. (...)do F. na terytorium R. (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy i za to na podstawie 18 § 2 k.k. w zw. art. 55 ustępow 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii skazał oskarżoną;

7.3. oskarżoną J. Z. (1) w ramach czynu zarzucanego jej w pkt III uznał za winną tego, że w okresie lipca 2011 r. w miejscowości P. oraz B. gm. P. podzegała B. D. (1) do pełnienia przez nią funkcji „kuriera” polegającej na przewiezieniu transportem lotniczym z P. wR. (...) do F. na terytorium R. (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci kokainy i za to na podstawie art. 18 § 2 k.k. w zw. art. 55 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii skazał oskarżoną i ustalił, że czyny przypisane oskarżonej w pkt. 7.2. i 7.3. wyroku zostały popełnione w ramach ciągu przestępstw na podstawie art. 55 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 19§1 k.k., 91 §1 k.k. 33§1 i 3 k.k. wymierzył jej za te czyny jedną karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i grzywnę 100 (stu) stawek, ustalając wartość 1 (jednej) stawki na 40 (czterdzieści) złotych;

9. na podstawie § 14 ust. 2 pkt 5, 19 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. Ł. kwotę 2250 zł + VAT, a na rzecz adw. M. F. kwotę 1950 zł VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu;

10. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w sprawie od Z. Z. (1) w kwocie 14 862,92 zł (czternastu tysięcy ośmiuset sześćdziesięciu dwóch złotych i dziewięćdziesięciu dwóch groszy) wraz z opłatami od wymierzonych kary pozbawienia wolności i grzywny w kwocie 6600 zł (sześciu tysięcy sześciuset złotych), od A. B. (1) w kwocie 4138,17 zł (czterech tysięcy trzydziestu ośmiu złotych i siedemnastu groszy) wraz z opłatami od wymierzonych kary pozbawienia wolności i grzywny w kwocie 1200 zł (jednego tysiąca dwustu złotych), od K. K. (2) w kwocie 3338,98 zł (trzech tysięcy trzystu trzydziestu ośmiu złotych i dziewięćdziesięciu ośmiu groszy) wraz z opłatami od wymierzonych kary pozbawienia wolności i grzywny w kwocie 2120 zł (dwóch tysięcy stu dwudziestu złotych), od M. K. w kwocie 3338,98 zł (trzech tysięcy trzystu trzydziestu ośmiu złotych i dziewięćdziesięciu ośmiu groszy) wraz z opłatami od wymierzonych kary pozbawienia wolności i grzywny w kwocie 2000 zł (dwóch tysięcy złotych), od K. K. (4) w kwocie 3318,98 zł (trzech tysięcy trzystu osiemnastu złotych i dziewięćdziesięciu ośmiu groszy) wraz z opłatami od wymierzonych kary pozbawienia wolności i grzywny w kwocie 1800 zł (jednego tysiąca ośmiuset złotych), od J. Z. (1) w kwocie 439,45 zł (czterystu trzydziestu dziewięciu złotych i czterdziestu pięciu groszy) wraz z opłatami od wymierzonych kary pozbawienia wolności i grzywny w kwocie 1200 zł (jednego tysiąca dwustu złotych);

12. na podstawie art. 630 k.p.k. wydatki w części uniewinniającej poniósł Skarb Państwa.

Wyrok powyższy zaskarżyli obrońcy oskarżonych: Z. P. Z., A. J.B., M. S. (1), K. T. D. K., M. D. K., K. Z. K. i J. A.Z. oraz prokurator na korzyść oskarżonej M. S. (1).

Obrońca oskarżonego Z. Z. skarżąc wyrok w całości na korzyść klienta w zakresie czynu zarzucanego oskarżonemu w pkt. III i VI aktu oskarżenia, przypisanego w ramach ciągu przestępstw w pkt. 1.3 wyroku Sądu Okręgowego, zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

1) obrazę przepisu art. 4 k.p.k., 7 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k., polegające na naruszeniu zasady swobodnej kontrolowanej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w szczególności wyjaśnień oskarżonego, depozycji D. P. (1), wyjaśnień J. Z. (1) oraz B. D. (1), przy jednoczesnym pominięciu przy ocenie tego materiału istotnych okoliczności, których uwzględnienie powinno prowadzić do odmiennych ustaleń, aniżeli przyjętych przez Sąd Okręgowy w Warszawie winny prowadzić do przyjęcia odmiennych ustaleń, co skutkowało niewłaściwym przyjęciem, że:

a) Z. Z. (1) nakłonił małoletnią D. D. (1) do pełnienia funkcji kuriera, w sytuacji, gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że oskarżony nie podejmował w tym zakresie jakichkolwiek działań w stosunku do ww., a wręcz był przeciwny jej udziałowi w przemyśle;

b) J. Z. (1) nakłaniała B. D. (1) do popełnienia zbrodni określonej w art. 55 ust. 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, na skutek błędnego uznania, że B. D. (1) nie miała żadnego interesu w pomawianiu J. Z. (1), w sytuacji, gdy w ten sposób uzyskała nadzwyczajne złagodzenie kary, jak również na skutek zaniechania wszechstronnej oceny

depozycji D. P. (1) i dowolnego przyjęcia, że jego wyjaśnienia/zeznania potwierdzają w tym zakresie wyjaśnienia B. D. (1).

W zakresie czynów zarzucanych oskarżonemu w pkt. V i XIV aktu oskarżenia, przypisanego w ramach ciągu przestępstw w pkt. 1.3 orzeczenia, zaskarżonemu wyrokowi zarzucił obrazę prawa materialnego, a mianowicie przepisu art. 60 § 3 k.k. poprzez niesłuszne niezastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary wobec Z. Z. (1), który ujawnił nieznane organom ścigania informacje dotyczące okoliczności i osób uczestniczących w popełnieniu czynu z dnia 9 lipca 2011 r., a także informacje dotyczące innych osób uczestniczących w popełnieniu czynu z dnia 22 marca 2012 r. oraz istotne okoliczności jego popełnienia, w szczególności dotyczące faktycznej ilości kokainy przywiezionej zR. (...) przez K. i M. K. oraz przywłaszczenia 5 kg z przywiezionej kokainy przez D. P. (1).

Ponadto, z daleko posuniętej ostrożności procesowej, w przypadku, gdyby Sąd Apelacyjny nie uwzględnił zarzutu obrazy prawa materialnego podniesionego w poprzednim akapicie zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił rażąco niewspółmierność kary, w szczególności w odniesieniu do kary wymierzonej za ciąg przestępstw w pkt. 1.3 zaskarżonego orzeczenia oraz kary łącznej, na skutek niepełnej oceny właściwości i warunków osobistych tego oskarżonego, w szczególności jego postawy procesowej.

Podnosząc powyższe zarzuty, wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia, poprzez:

1) zmianę w opisie czynów zarzucanych w pkt. III i VI aktu oskarżenia, przypisanych w pkt. 1.3 zaskarżonego wyroku, poprzez wyeliminowanie z opisu tych czynów, że oskarżony nakłonił nieletnią D. D. (1) do pełnienia funkcji kuriera;

2) zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary pozbawienia wolności określonego w art. 60 § 3 k.k. w związku ze skazaniem za czyn zarzucany w pkt. V i XIV aktu oskarżenia i obniżenie wymiaru kary pozbawienia wolności za ciąg przestępstw przypisany w pkt. 1.3 zaskarżonego wyroku do 4 lat pozbawienia wolności;

3) orzeczenie kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 4 lat, ewentualnie,

obniżenie kary pozbawienia wolności za ciąg przestępstw przypisany w pkt. 1.3 zaskarżonego orzeczenia do 5 lat pozbawienia wolności oraz orzeczenie kary łącznej w wymiarze 5 lat pozbawienia wolności, ewentualnie,

uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazanie niniejszej sprawy Sądowi Okręgowemu w Warszawie do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego A. B. zarzucił:

1. Odnośnie czynu z art. 258 § 1 k.k. (pkt 2.1 sentencji wyroku):

1. obrazę przepisów postępowania mającą istotny wpływ na jego treść, tj. art. 7 k.p.k. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i ocenę dowolną polegającą na sprzecznym z materiałem dowodowym przyjęciu, iż oskarżony A. B. (1) miał świadomość istnienia zorganizowanej grupy przestępczej i wyraził stałą gotowość działania w jej ramach podczas, gdy z wyjaśnień oskarżonego A. B. (1) i Z. Z. (1) wynikało, iż:

oskarżony znał jedynie kilka osób zajmujących się przemytem narkotyków tj. D. P. (1), B. D. (1), D. D. (1) i K. K. (4),

oskarżony nie znał celników, dostawców narkotyków, ani ich odbiorców,

oskarżony o osobie o pseudonimie (...) wiedział jedynie, iż ma związek z przemytem narkotyków, ale nie znał jego roli w tym przemyśle,

oskarżony nie wiedział z kim współdziałała w przemyśle Z. Z. (1),

oskarżony nie wiedział skąd pochodzą środki pieniężne na zakup narkotyków, w konsekwencji powyższego naruszenia zarzucam

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść polegający na ustaleniu, iż oskarżony A. B. (1) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, podczas gdy oskarżony o istnieniu takiej grupy nawet nie wiedział istniał

w konsekwencji powyższego naruszenia zarzucił

3. obrazę prawa materialnego, tj. art. 65 § 1 k.k. poprzez jego zastosowanie w stanie faktycznym sprawy i przyjęcie, iż czynów z pkt 2.2.-2.5. wyroku oskarżony dopuścił się działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej.

2. Odnośnie czynu z art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012 r. poz. 124 z późn. zm., w skrócie: „u.o.p.n.”) w zw. z art. 65 § 1 k.k. (pkt 22, sentencji wyroku) zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 17 § 1 k.k. poprzez jego niezastosowanie mimo ziszczenia się przesłanek przewidzianych tym przepisem, polegających na dobrowolnym odstąpieniu przez oskarżonego od dokonania zarzucanego mu czynu, co wynikało z uznanych przez Sąd I instancji za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego A. B. (1), K. K. (4), Z. Z. (1) oraz D. P. (1).

3. Odnośnie czynu z art. 55 ust. 1 i 3 u.o.p.n. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. (pkt 2.3. sentencji wyroku) zarzucił:

1. obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 57 ust. 2 u.o.p.n. poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie, że oskarżony A. B. (1) poprzez wejście w posiadanie narkotyków oraz przybycie na lotnisko usiłował dokonać czynu z art. 55 ust. 1 i 3 u.o.p.n., podczas gdy czyn ten winien zostać zakwalifikowany jako przygotowanie,

2. obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 17 § 1 k.k. poprzez jego niezastosowanie mimo ziszczenia się przesłanek przewidzianych tym przepisem, polegających na dobrowolnym odstąpieniu przez oskarżonego od dokonania zarzucanego mu czynu, co wynikało z uznanych przez sąd I instancji za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego A. B. (1). D. P. (1) oraz B. D. (1).

4. Odnośnie czynu z art. 57 ust. 2 u.o.p.n. w zw. z art. 65 § 1 k.k. (pkt 2.4 sentencji wyroku) zarzucił:

1. obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 18 § 3 k.k. poprzez jego niezastosowanie w stanie faktycznym sprawy mimo, iż z ustaleń faktycznych sądu I instancji wynikało, że oskarżony odebrał B. D. (1) z okolic B., a następnie zawiózł swoim samochodem do F. skąd miała ona odlecieć do P., (samochodem kierował syn oskarżonego) który to czyn winien zostać zakwalifikowany jako pomocnictwo w przygotowaniu (dostarczenie środka przewozu), nie zaś przygotowanie, albowiem jak wynika z ustaleń sądu, osobą która miała wylecieć za granicę w celu przemytu była B. D. (1), a nie A. B. (1), który ją na lotnisko jedynie zawiózł,

2. obrazę przepisów postępowania mającą istotny wpływ na jego treść, tj. art. 7 k.p.k. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i ocenę dowolną polegającą na sprzecznym z materiałem dowodowym przyjęciu, iż oskarżony wiedział, że celem podróży B. D. (1) w dniu 27 września 2011 r. z miejscowości B. do F. był przewóz środków odurzających cli w postaci kokainy z P. do F., podczas gdy z:

- wyjaśnień oskarżonego A. B. (1) wynikało, że nikt nie rozmawiał z nim na temat celu tego wyjazdu, a oskarżony nie nabrał w tym zakresie żadnych przypuszczeń,
- wyjaśnień oskarżonej B. D. (1) złożonych na rozprawie głównej, z których wynikało, że oskarżona nie rozmawiała z oskarżonym na ww. temat oraz że nie przekazywała mu swoich domysłów w tym zakresie, a także, iż sama cel swojego wyjazdu poznała dopiero w momencie dotarcia do F. od D. P. (1),
- wyjaśnień oskarżonego Z. Z. (1), który stwierdził, iż nie informował oskarżonego o celu tego wyjazdu

a w konsekwencji powyższego naruszenia zarzucam:

3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść, polegający na ustaleniu, iż działanie oskarżonego charakteryzowało się zamiarem bezpośrednim przygotowania, podczas gdy okoliczności takie jak brak informacji ze strony Z. Z. (1) odnośnie celu podróży, brak informacji ze strony B. D. (1) odnośnie celu podróży, a także brak jakichkolwiek rozmów co do celu destynacji B. D. (1) umożliwił oskarżonemu co najwyżej domyślenie się tego celu, co jako niewystarczające do przypisania zamiaru bezpośredniego doprowadziło do bezpodstawnego przypisania oskarżonemu czynu z art. 57 ust. 2 ust. 1 i 2 u.o.p.n. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

5. Odnośnie czynu z art. 57 ust. 2 u.o.p.n. w zw. z art. 65 § 1 k.k. (pkt 2.5 sentencji wyroku), a także ewentualnie, w przypadku nie podzielenia przez sąd zarzutów zaprezentowanych w pkt II. 1, 2, 4 petitum apelacji zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania mającą istotny wpływ na jego treść,

tj. art. 410 k.p.k. poprzez pominięcie okoliczności wynikających z wywiadu środowiskowego (k. 2665) przeprowadzonego względem oskarżonego A. B. (1) w dniu 25 czerwca 2013 r. świadczących o pozytywnej prognozie kryminologicznej względem oskarżonego, a mianowicie, iż oskarżony:

- cieszy się bardzo dobrą opinią w rodzinie i wśród sąsiadów,
- jest osobą niepijącą alkoholu, niewywołującą awantur, pozostającą z sąsiadami w bardzo dobrych relacjach, koncentrującą swoje życie na rodzinie,
- jest osobą cieszącą się bardzo dobrą opinią u pracodawcy: „jako doskonały fachowiec i dobry współpracownik zarówno jako przełożony jak i kolega”,
- w związku z zaciągnięciem znacznych kredytów na remont mieszkania znalazł się w bardzo trudnej sytuacji materialnej i mieszkaniowej,

a w konsekwencji powyższego naruszenia zarzucam

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść polegający na ustaleniu, że po stronie oskarżonego nie zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami uzasadniający zastosowanie wobec oskarżonego instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary w rozumieniu art. 69 § 3 k.p.k.

a w konsekwencji powyższego naruszenia zarzucam

3. rażąco niewspółmierność kary wyrażającą się w wymierzeniu oskarżonemu bezwzględnej kary pozbawienia wolności, zamiast kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania:

- pomimo istnienia pozytywnej prognozy kryminologicznej względem oskarżonego,
- faktu, iż orzeczona kara nie uwzględnia w stopniu dostatecznym stopnia społecznej szkodliwości czynu, z uwzględnieniem okoliczności, iż oskarżony nie osiągnął z przestępstw żadnych korzyści majątkowych, ani okoliczności, iż oskarżony żadnego przemytu narkotyków nie dokonał,
- orzeczona kara została wymierzona bez należytego odzwierciedlenia w jej wymiarze właściwości i warunków osobistych sprawcy, sposobu jego życia przed popełnieniem przestępstwa oraz po jego popełnieniu, a także celów zapobiegawczych i wychowawczych kary w stosunku do skazanego.

W konkluzji skarżący wniósł o:

1) zmianę wyroku w części odnoszącej się do czynu z pkt 2.1. wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu,

2) zmianę kwalifikacji prawnej czynu z pkt 2.2. wyroku poprzez dodanie w podstawie prawnej rozstrzygnięcia art. 17 § 1 k.k. oraz wyeliminowanie art. 65 § 1 k.k. oraz uchylenie wyroku w części odnoszącej się do ww. czynu i umorzenie postępowania,

3) zmianę kwalifikacji prawnej odnoszącej się do czynu z pkt 2.3. wyroku poprzez przyjęcie, iż czyn ten stanowi czyn z art. 57 ust. 2 u.o.p.n. (a nie z art. 55 ust. 1 i 3 u.o.p.n.) oraz poprzez dodanie art. 17 § 1 k.k. oraz wyeliminowanie art. 65 § 1 k.k. oraz uchylenie wyroku w części odnoszącej się do ww. czynu i umorzenie postępowania,

4) zmianę kwalifikacji prawnej odnoszącej się do czynu z pkt 2.4. wyroku poprzez dodanie w podstawie prawnej rozstrzygnięcia odnoszącej się do ww. czynu art. 18 § 3 k.k. oraz wyeliminowanie art. 65 § 1 k.k. oraz zmianę wyroku w ww. części i uniewinnienie oskarżonego,

ewentualnie (w przypadku nie podzielenia zarzutów z pkt II.2 i 3 petitum apelacji odnoszących się do tego czynu) wnoszę o zmianę kwalifikacji prawnej odnoszącej się do czynu z pkt 2.4. wyroku poprzez dodanie w podstawie prawnej rozstrzygnięcia odnoszącej się do ww. czynu art. 18 § 3 k.k. oraz wyeliminowanie art. 65 § 1 k.k. oraz zmianę wyroku w ww. części poprzez odstąpienie od wymierzenia oskarżonemu kary, względnie o zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary na podstawie art. 22 § 2 k.k.,

5) zmianę kwalifikacji prawnej odnoszącej się do czynu z pkt 2.5. wyroku poprzez wyeliminowanie z podstawy prawnej rozstrzygnięcia art. 65 § 1 k.k. i zmianę wyroku w ww. części poprzez warunkowe zawieszenie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby lat 5,

6) uchylenie orzeczenia w zakresie kary łącznej (pkt 2.6 wyroku), zaś przy ponownym jej określaniu wnoszę o orzeczenie łagodnej kary wobec oskarżonego A. B. (1) z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 5,

7) zmianę wyroku w części odnoszącej się do rozstrzygnięcia o kosztach procesu (pkt 10 wyroku) poprzez zwolnienie oskarżonego A. B. (1) od obowiązku ich ponoszenia w całości.

Ewentualnie, w przypadku nie podzielenia przez sąd zarzutów zaprezentowanych odnośnie czynów z pkt 2.1, 2.2, 2.4 wyroku wnoszę o:

1) zmianę wyroku w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze odnośnie czynu z pkt 2.1. wyroku poprzez warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary 1 roku pozbawienia wolności na okres próby lat 5,

2) zmianę wyroku w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze odnośnie czynu z pkt 2.1. wyroku poprzez warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary 9 miesięcy pozbawienia wolności na okres próby lat 5,

3) zmianę wyroku w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze odnośnie czynu z pkt 2.4. wyroku poprzez warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności na okres próby lat 5.

Obrońca oskarżonych małżonków D.-K. zarzucił wyrokowi mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia obrazę przepisów postępowania, a mianowicie:

1. art. art. 7, 410, 424 § 1 pkt 2, 3 i 4 k.p.k. oraz art. 424 § 2 k.p.k. poprzez:

- nienależyte rozważenie treści wyjaśnień oskarżonych M. K. i T. K. w części dotyczącej charakteru ich współdziałania w popełnianiu przestępstw polegających na przemyśle z terytorium R. (...) na terytorium P. środków odurzających w postaci kokainy oraz obrocie tymi narkotykami we wzajemnym ich powiązaniu z wyjaśnieniami pozostałych współoskarżonych oraz świadków O. B., M. S. (3) i K. S. we wzajemnym ich powiązaniu - co w konsekwencji doprowadziło do pominięcia fragmentów wyjaśnień oskarżonych i zeznań świadków przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy w zakresie udziału oskarżonych M. K. i T. K. w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, nienależyte rozważenie treści dokumentacji medycznej dotyczącej stanu zdrowia oskarżonej M. K. (uniemożliwiającego - o czym oskarżona zdawała sobie sprawę - dokonanie wycięcia jej nerki w celu odsprzedaży

innym osobom) - co w konsekwencji doprowadziło do pominięcia treści tych dowodów przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy w zakresie czynu przypisanego oskarżonej w pkt 5.1 wyroku;

- nienależyte wyjaśnienie podstawy prawnej rozstrzygnięcia poprzez zaniechanie wskazania elementów stanu faktycznego różniących zachowania oskarżonych M. K. i T. K. od zachowań oskarżonych B. D. (1), J. Z. (1) i S. B. w aspekcie możliwości przypisania im przynależności do zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw - co w konsekwencji doprowadziło do sporządzenia uzasadnienia wyroku w sposób uniemożliwiający merytoryczną kontrolę odwoławczą poprawności rozumowania Sądu I instancji w zakresie uznania oskarżonych M. K. i T. K. za winnych popełnienia czynu z art. 258 §1 k.k. i przyjęcia przy podstawie prawnej skazania za pozostałe przestępstwa przepisów art. 65 § 1 k.k.

- nienależyte rozważenie i ocenie treści wyjaśnień oskarżonych M. K. i T. K. w części dotyczącej czynu przypisanego oskarżonej w pkt 5.1 wyroku - co w konsekwencji doprowadziło do pominięcia treści tych wyjaśnień przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy.

II. mogący mieć wpływ na treść orzeczenia błęd w ustaleniach faktycznych (poczynionych na str. 11,12, 67 i 69 uzasadnienia wyroku) przyjętych za podstawę tego orzeczenia poprzez przez dowolne i nie znajdujące oparcia w treści zebranego materiału dowodowego przyjęcie, iż:

- obserwacje poczynione przez oskarżonych M. K. i K. K. (2) już podczas pierwszego ich wyjazdu doD. dały im możliwość wglądu w zorganizowany charakter przedsięwzięcia oraz poznania ilości osób biorących udział w takim przedsięwzięciu, stopnia złożoności przedsięwzięcia i podziału zadań pomiędzy poszczególnymi uczestnikami grupy przestępczej (str. 12 uzasadnienia wyroku),

- w/w oskarżeni wyrażali stałą gotowość do uczestnictwa w grupie przestępczej,

- po pierwszym przemyście w/w oskarżeni deklarowali D. P. (1) dalszą gotowość do udziału w kolejnych przestępstwach, o czym świadczy także fakt złożenia przez nich wniosków o wydanie nowych paszportów,

- rzeczywistym powodem wyrobienia przez oskarżonych nowych paszportów była chęć dalszego udziału w przemyście kokainy

- co w konsekwencji doprowadziło do uznania, iż w/w oskarżeni byli członkami zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na przemyście z terytorium R. (...) na terytorium P. środków odurzających w postaci kokainy oraz obrocie tymi narkotykami, a nadto, iż oskarżona M. K. umieszczając w internecie ogłoszenia o sprzedaży nerki działała w zamiarze sprzedaży swojego organu w celu jego przeszczepienia - podczas gdy należycie oceniony całokształt zebranego materiału dowodowego nie pozwalał na poczynienie powyższych ustaleń.

III rażąca niewspółmierność kar orzeczonych wobec oskarżonych M. K. i T. K. wyrażającą się w:

- wymierzeniu oskarżonej M. K. za czyn przypisany jej w pkt 5.1 wyroku (wypełniający dyspozycję przestępstwa z art. 43 ustawy z dnia 1.07.2005 r. o pobieraniu, przechowywaniu i przeszczepianiu komórek, tkanek i narządów) jednostkowej kary bezwzględnej 3 miesięcy pozbawienia wolności - podczas gdy - z uwagi na treść przepisu art. 58 § 1 k.k. - wobec oskarżonej winna być orzeczona kara grzywny (przewidziana alternatywnie jako sankcja karna wynikająca z treści art. 43 cytowanej powyżej ustawy), w szczególności wobec faktu, iż Sąd I instancji uzasadniając rodzaj i wymiar kary nie wskazał, aby inna niż orzeczona wobec oskarżonej kara nie mogła spełnić celów kary,

- wymierzeniu oskarżonym M. K. i T. K. za czyn przypisany im w pkt 5.2 wyroku (wypełniający dyspozycję występku z art. 258 § 1 k.k.) kar pozbawienia wolności w rozmiarze o wiele większym niż kary orzeczone za ten sam czyn wobec współoskarżonych A. B. (1) (pkt 2.1 wyroku), M. S. (1) (pkt 4.1 wyroku) i K. K. (4) (pkt 6.1 wyroku) - co w konsekwencji (z uwagi na ustalony przez Sąd I instancji zakres ról i rodzaj zachowań wszystkich w/w osób w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, czasokres działania poszczególnych osób w ramach tejże grupy oraz dążenie do

pomocy wymiarowi sprawiedliwości poprzez złożenie obszernych wyjaśnień) doprowadziło do naruszenia zasady wewnętrznej sprawiedliwości wyroku,

- wymierzeniu oskarżonym za czyny przypisane im w pkt 5.3 wyroku (wypełniającym dyspozycję art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 91 § 1 k.k.) kar w rozmiarze 6 lat pozbawienia wolności stanowiącym 2-krotność ustawowego minimalnego zagrożenia (który to rozmiar przekracza stopień winy oskarżonych i nie uwzględnia pozostałych ustawowych dyrektyw sądowego wymiaru kary wymienionych w art. 53 § 1 i 2 k.k.), jak również wymierzenie rażąco surowych wobec stopnia winy oskarżonych oraz ich możliwości płatniczych kary grzywny,

- zaniechaniu nadzwyczajnego złagodzenia kar pozbawienia wolności wymierzonym oskarżonym za czyny przypisane im w pkt 5.3 wyroku - podczas gdy motywacja oskarżonych towarzysząca im w popełnieniu powyższych czynów oraz postawa oskarżonych w toku procesu (przyznanie się do winy, złożenie szczerych wyjaśnień, okazanie skruchy) przemawiały za możliwością wymierzenia kar poniżej dolnego ustawowego zagrożenia;

- zaniechaniu odstąpienia od wymierzenia kary pozbawienia wolności, ewentualnie nadzwyczajnego złagodzenia kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego K. K. (2) za czyn przypisany mu w pkt 5.4 wyroku (wypełniający dyspozycję art. 18 § 2 i 3 k.k. w zw. z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii) - podczas gdy uwagi na fakt, iż (jak wynika z ustaleń faktycznych poczynionych na str. 51 uzasadnienia wyroku) czynu zabronionego (do którego oskarżony nakłaniał i którego popełnienie ułatwiał) nie usiłowano dokonać - możliwe było zastosowanie wobec oskarżonego instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary lub odstąpienia od jej wymierzenia z mocy art. 22 §2k.k.

- wymierzeniu wobec oskarżonych kar łącznych pozbawienia wolności (a w odniesieniu do oskarżonego K. K. (2) również kary łącznej grzywny) w rozmiarze rażąco niewspółmiernie wysokim do stopnia winy oraz nieuwzględniającym ustawowe dyrektywy sądowego wymiaru kary określone w art. 53 k.k.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniósł o:

1) uchylenie wyroku w zaskarżonej części dotyczącej oskarżonych M. K. i T. K. i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji,

lub

2) zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez:

- uniewinnienie oskarżonego K. K. (2) od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt I aktu oskarżenia oraz oskarżonej M. K. od popełnienia czynu zarzucanego jej w pkt II aktu oskarżenia (wypełniającego dyspozycję art. 258 § 1 k.k.),

- uniewinnienie oskarżonej M. K. od popełnienia czynu zarzucanego jej w pkt I aktu oskarżenia (wypełniającego dyspozycję art. 43 ustawy z dnia 1 lipca 2005 r. o pobieraniu, przechowywaniu i przeszczepianiu komórek, tkanek i narządów), ewentualnie umorzenie postępowania karnego w zakresie tego czynu na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. z uwagi na znikomą społeczną szkodliwość czynu,

- zmianę opisu czynu przypisanego oskarżonym w pkt 5.3 wyroku poprzez wyeliminowanie znamion działania w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw, wyeliminowanie z kwalifikacji prawnej czynu i podstawy skazania przepisu art. 65 § 1 k.k. oraz zmniejszenie wymiaru kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec każdego z oskarżonych do 1 roku pozbawienia wolności w ramach instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary oraz zmniejszenie kary grzywny do rozmiaru 500 stawek dziennych po 10 złotych każda,

- zmianę opisu czynu przypisanego oskarżonemu K. K. (2) w pkt 5.4 wyroku poprzez wyeliminowanie znamion działania w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw, wyeliminowanie z kwalifikacji prawnej czynu i podstawy skazania przepisu art. 65 § 1 k.k. oraz zmniejszenie wymiaru kary pozbawienia

wolności orzeczonej wobec oskarżonego do 1 roku pozbawienia wolności w ramach instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary oraz zmniejszenie kary grzywny do rozmiaru 50 stawek dziennych po 10 złotych każda,

- uchylenie orzeczenia w części dotyczącej wymierzenia kar łącznych i wymierzenie oskarżonej M. K. kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 5 oraz wymierzenie oskarżonemu K. K. (2) kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 5 oraz orzeczenie wobec każdego z oskarżonych kary łącznej grzywny w rozmiarze 500 stawek po 10 złotych każda,

- zaliczenie na poczet kar grzywny okresów rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonych w niniejszej sprawie,

- zmianę zaskarżonego wyroku w pkt 10 poprzez zwolnienie oskarżonych M. K. i K. K. (2) w całości od ponoszenia kosztów sądowych i opłat,

ewentualnie

3) zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karach wymierzonych oskarżonym M. K. i K. K. (2) poprzez:

- wymierzenie oskarżonej M. K. za czyn przypisany jej w pkt 5.1 wyroku kary grzywny w rozmiarze 50 stawek po 10 złotych każda w miejsce orzeczonej dotychczas kary 3 miesięcy pozbawienia wolności,

- zmniejszenie wymiaru kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonych M. K. i K. K. (2) za czyn przypisany im w pkt 5.2 wyroku do 1 roku pozbawienia wolności,

- zmniejszenie wymiaru kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonych M. K. i K. K. (2) za czyn przypisany im w pkt 5.3 wyroku do 3 lat pozbawienia wolności oraz zmniejszenie wymiaru kary grzywny do 500 stawek po 10 złotych każda,

- zmniejszenie wymiaru kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego K. K. (2) za czyn przypisany mu w pkt 5.4 wyroku do 3 lat pozbawienia wolności oraz zmniejszenie wymiaru kary grzywny do 50 stawek po 10 złotych każda,

- zmniejszenie rozmiaru kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec każdego z oskarżonych do 3 lat pozbawienia wolności (z zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie) oraz rozmiaru kary łącznej grzywny do 500 stawek dziennych po 10 złotych każda,

- zwolnienie oskarżonych M. K. i K.

D.-K. w całości od ponoszenia kosztów sądowych i opłat.

Obrońca oskarżonej K. K. zaskarżył wyrok na jej korzyść w całości.

W zakresie czynu przypisanego oskarżonej w pkt. 6.1 zaskarżonego wyroku, dotyczącego przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił mającą wpływ na treść orzeczenia obrazę przepisów postępowania, a w szczególności:

1) obrazę przepisu art. 4 k.p.k., 7 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k., polegające na naruszeniu zasady swobodnej kontrolowanej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w szczególności w zakresie wyjaśnień oskarżonej, wyjaśnień Z. Z. (1), D. P. (1), jak również pominięcie przy tej ocenie okoliczności korzystnych dla oskarżonej, co skutkowało niewłaściwym uznaniem, iż oskarżona brała udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez nieustalonego mężczyznę o pseudonimie (...);

2) naruszenie przepisu art. 424 § 1 k.p.k., polegające na zaniechaniu wskazania przez Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku faktów, które Sąd uznał za udowodnione i na jakich w tej mierze oparł się dowodach, przyjmując, iż oskarżona brała udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w szczególności w kontekście tego, iż uniewinnił B.

D. (1) od tego przestępstwa, która współuczestniczyła w takim samym zakresie w przestępstwach popełnionych przez grupę kierowana przez mężczyznę o pseudonimie (...).

W zakresie czynu przypisanego oskarżonej W pkt. 6.2 zaskarżonego wyroku, dotyczącego występku z art. 57 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił – mającą wpływ na treść orzeczenia - obrazę przepisów postępowania, a w szczególności przepisów art. 4 k.p.k., 7 k.p.k. oraz 410 k.p.k., polegającą na naruszeniu zasady swobodnej kontrolowanej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w szczególności odnośnie wyjaśnień oskarżonej, wyjaśnień Z. Z. (1) oraz A. B. (1) w zakresie w jakim Sąd Okręgowy uznał, iż oskarżona nie odstąpiła dobrowolnie od przygotowania do popełnienia czynu określonego w art. 55 ust. 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, przy jednoczesnym pominięciu okoliczności korzystnych dla oskarżonej, których uwzględnienie winno prowadzić do odmiennych ustaleń w tym zakresie, w szczególności związanych z możliwością przemytu pozostałych paczek z kokainą, jak również użycia środków uniemożliwiających jej wykrycie, w wyniku czego Sąd Okręgowy błędnie uznał, iż oskarżona podlega karze w zakresie tego czynu;

W zakresie czynów przypisanych oskarżonej w pkt. 6.3 i 6.4 w ramach ciągu przestępstw, zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

1. mającą wpływ na treść orzeczenia - obrazę przepisów postępowania, a w szczególności przepisów art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k., art. 424§1 pkt 1 k.p.k., polegające na naruszeniu zasady swobodnej kontrolowanej oceny dowodu z wyjaśnień oskarżonej K. K. (4) i pominięciu w uzasadnieniu przy ocenie tych wyjaśnień, tej części, w której oskarżona ujawniła nieznane organom ścigania informacje, dotyczące innych osób uczestniczących w popełnieniu czynu z dnia 9 lipca 2011 r. oraz istotne okoliczności jego popełnienia, spełniając w ten sposób przesłanki do obligatoryjnego zastosowania nadzwyczajnego kary, co w efekcie doprowadziło do niesłusznego niezastosowania przepisu art. 60 § 3 k.k.

Niezależnie od powyższego, z ostrożności procesowej, w przypadku, gdyby Sąd Apelacyjny nie uwzględnił zarzutu dotyczącego niezastosowania nadzwyczajnego złagodzenia, którego uwzględnienie winno mieć zasadniczy wpływ na orzeczoną za te czyny karę pozbawienia wolności, zaskarżonemu wyrokowi zarzucam - na podstawie przepisu art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażącą niewspółmierność orzeczonej kary pozbawienia wolności na skutek niewłaściwej analizy dyrektyw wymiaru kary oraz pominięcia właściwości i warunków osobistych oskarżonej, jej dotychczasowej niekaralności, w kontekście prognozy kryminologicznej.

Podnosząc powyższe zarzuty, wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku,

poprzez:

- 1) uniewinnienie oskarżonej od popełnienia czynu zarzucanego jej w pkt I aktu oskarżenia, a opisanego w wyroku w punkcie 6.1;
- 2) przyjęcie, że oskarżona dobrowolnie odstąpiła od przygotowania do przestępstwa, zarzucanego jej w pkt II aktu oskarżenia, a opisanego w wyroku w punkcie 6.2 i umorzenie postępowania na podstawie przepisu art. 17 § 1 pkt 4 k.p.k. w zw. z art. 414 § 1 k.p.k.;
- 3) obniżenie kary za ciąg przestępstw przypisany oskarżonej w pkt. 6.3 i 6.4 zaskarżonego orzeczenia przy zastosowaniu nadzwyczajnego złagodzenia kary pozbawienia wolności określonego w art. 60 § 3 k.k. i na podstawie przepisu art. 60 § 5 k.k. wymierzenie oskarżonej kary 3 lat pozbawienia wolności z okresem próby wynoszącym 10 lat.

Ewentualnie natomiast, wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego y W. i przekazanie niniejszej sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonej J. Z. (1) zaskarżył wyrok w części, w której Sąd uznał oskarżoną za winną popełnienia czynów zarzucanych jej w pkt II i III aktu oskarżenia (pkt 7.2 i 7.3 wyroku) i zarzucił obrazę przepisów prawa procesowego, która miała wpływ na treść orzeczenia, a w szczególności:

1) naruszenie przepisów art. 4 k.p.k., 7 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k., polegające na naruszeniu zasady swobodnej kontrolowanej oceny zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego w postaci wyjaśnień oskarżonej, wyjaśnień Z. Z. (1), depozycji D. P. (1) oraz wyjaśnień B. D. (1), w zakresie w jakim Sąd Okręgowy uznał, że B. D. (1) nie miała żadnego interesu w pomawianiu J. Z. (1), jak również świadomości odnośnie możliwości skorzystania w ten sposób z nadzwyczajnego złagodzenia kary pozbawienia wolności, jak również na skutek zaniechania wszechstronnej oceny depozycji D. P. (1) i dowolnego przyjęcia, że potwierdzają one wyjaśnienia B. D. (1), skutkujące niewłaściwym przyjęciem, że oskarżona J. Z. (1) nakłaniała B. D. (1) do popełnienia czynów polegających na przywozie kokainy z R. (...), przy jednoczesnym pominięciu lub zmarginalizowaniu przy ocenie tego materiału istotnych okoliczności, korzystnych dla oskarżonej;

2) naruszenie przepisu art. 424 § 1 k.p.k., polegające na zaniechaniu należytego wskazania w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia faktów, które Sąd uznał za udowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlatego nie uznał dowodów przeciwnych w zakresie uznania, że oskarżona nakłaniała B. D. (1) do popełnienia zbrodni określonej w art. 55 ust. 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, pomimo tego, iż Sąd wielokrotnie wskazuje na brak wiarygodności wyjaśnień B. D. (1) oraz D. P. (1) w zakresie w jakim są one sprzeczne z wyjaśnieniami Z. Z. (1).

Ponadto, wyłącznie z daleko posuniętej ostrożności procesowej, w przypadku, gdyby Sąd Apelacyjny nie uwzględnił zarzutów apelacji kwestionujących winę oskarżonej, na podstawie przepisu art. 438 pkt 4 k.p.k. zaskarżonemu orzeczeniu zarzucam rażąco niewspółmierność kary, polegającą na wymierzeniu kary niewspółmiernie surowej w odniesieniu do kary sprawiedliwej, na skutek:

1) pominięcia właściwości i warunków osobistych oskarżonej, w szczególności jej sytuacji rodzinnej, jak również jej roli w zakresie przypisanych czynów;

2) zaniechania ustalenia w związku z powyższym, iż w stosunku do oskarżonej zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary pozbawienia wolności określony w art. 60 § 2 k.k., albowiem nawet najniższa kara przewidziana za te czyny byłaby karą niewspółmiernie surową.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie, poprzez uniewinnienie oskarżonej w całości od popełnienia zarzucanych jej czynów, ewentualnie o obniżenie wymierzonej kary pozbawienia wolności do dwóch lat oraz warunkowe zawieszenie jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat.

Alternatywnie natomiast o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazanie niniejszej sprawy Sądowi Okręgowemu w Warszawie do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonej M. S. skarżąc wyrok na korzyść tej oskarżonej w części dotyczącej orzeczenia o karze zarzucił mu:

- obrazę przepisu prawa materialnego a to art 60 §3 k.k., poprzez nie zastosowanie przy wymiarze kary dla oskarżonej M. S. (1) instytucji obligatoryjnego nadzwyczajnego złagodzenia kary pozbawienia wolności w wymiarze poniżej dolnego ustawowego zagrożenia i w konsekwencji z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, pomimo, że jak wynika z ustalonego w sprawie stanu faktycznego oskarżona M. S. (1) jako osoba współdziałająca z innymi osobami w popełnieniu przestępstwa, ujawniła wobec organu powołanego do ścigania przestępstw informacje dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa oraz istotne okoliczności popełnienia tego przestępstwa, wypełniając tym samym wymogi wskazane w art 60 § 3 co obligowało Sąd Okręgowy do zastosowania wobec oskarżonej instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary;

- rażąco niewspółmierność orzeczonej w stosunku do oskarżonej M. S. (1) kary bezwzględnej pozbawienia wolności, w szczególności w sytuacji gdy instytucja nadzwyczajnego złagodzenia kary została zastosowana wobec jednej z oskarżonych których postawa procesowa była tożsama z postawą oskarżonej M. S. (1). Jak wynika z całokształtu ujawnionego w sprawie materiału dowodowego oskarżona M. S. (1) w pełni współpracowała z organami ścigania, złożyła obszernie i stanowiące podstawę sformułowania zarzutów w stosunku do innych osób wyjaśnienia, ujawniła informacje i szczegółowo opisała okoliczności popełnionych przestępstw zarówno jeżeli chodzi o jej osobę jak i osoby z którymi współdziałała przy ich dokonaniu. Oskarżona wyraziła żal i skruchę w stosunku do popełnionych przez siebie czynów przestępczych. Wskazała, że motywem jej działania była tylko i wyłącznie trudna sytuacja osobista i majątkowa w której się znalazła. Uprzednia niekaralność oskarżonej i jej postawa zarówno w trakcie postępowania przygotowawczego jak i sądowego zdaniem skarżącego w pełni uzasadniało zastosowanie w stosunku do oskarżonej M. S. (1) instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary i w konsekwencji wymierzenia jej kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Skarżący wniósł w konkluzji o zmianę zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie we skazanej wyżej sprawie poprzez zastosowanie wobec oskarżonej M. S. (1) wskazanego w treści art. 60§3 k.k. nadzwyczajnego złagodzenia kary i wymierzenia oskarżonej łącznej kary pozbawienia wolności poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia za popełnione przez nią czyny tj. w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wymierzonej kary na okres 5 lat próby, nadto o zwolnienie oskarżonej od kosztów postępowania odwoławczego z uwagi na sytuację finansową.

Wniósł jednocześnie o zasądzenie kosztów obrony świadczonej z urzędu za instancję odwoławczą uwzględniających stawkę podatku VAT w wysokości 23%, oświadczając jednocześnie, że nie zostały one zapłacone w całości ani w części.

Prokurator skarżący tenże wyrok również na korzyść M. S. (1) w zakresie orzeczenia o karze zarzucił rozstrzygnięciu:

- obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 60§3 k.k., poprzez nie zastosowanie, na podstawie wszystkich zebranych w sprawie dowodów oraz ustalonego stanu faktycznego, obligatoryjnego nadzwyczajnego złagodzenia kary w stosunku do oskarżonej M. S. (4), poprzez wymierzenie jej kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania albowiem oskarżona współdziałająca z innymi osobami w popełnieniu przestępstwa, ujawniła wobec organu powołanego do ścigania przestępstw informacje dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa oraz istotne okoliczności jego popełnienia,

- rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonej kary w postaci wymierzenia bezwzględnej kary pozbawienia wolności, podczas gdy ujawniony w sprawie materiał dowodowy, a w szczególności postawa oskarżonej M. S. (1) prezentowana w toku postępowania przygotowawczego i sądowego, a w szczególności polegająca na pełnej współpracy z organami ścigania, złożeniu obszernych i szczerych wyjaśnień co do każdego z zarzucanych jej aktem oskarżenia czynów, ujawnieniu informacji i istotnych okoliczności popełnionych przestępstw, wyrażeniu żalu i skruchy w zakresie dokonanych czynów oraz uprzednia niekaralność oskarżonej uzasadniała możliwość orzeczenia wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, wobec uzasadnionego przekonania, iż M. S. (1) pomimo zastosowania wskazanego środka probacyjnego nie popełni ponownie przestępstwa.

Konkludując oskarżyciel publiczny wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zastosowanie wobec oskarżonej M. S. (1) obligatoryjnej instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary, przewidzianej w art. 60 § 3k.k. i wymierzenie kary pozbawienia wolności poniżej dolnej granicy przewidzianej za popełniony przez nią czyn tj. 2 lat pozbawienia wolności i warunkowe zawieszenie orzeczonej wobec oskarżonej kary na lat 5.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Sąd odwoławczy uwzględnił apelację obrońcy oskarżonej M. S. (1) (obecnie P.) oraz wniesioną na jej korzyść apelację prokuratora uznając je za zasadne i zmieniając wyrok w części dotyczącej tej oskarżonej w zakresie kary. Zgodnie

z treścią przepisu art. 457 § 2 k.p.k. wobec braku stosownych wniosków w niniejszym uzasadnieniu wątek dotyczący oskarżonej M. S. (P.) zostanie pominięty.

Sąd Apelacyjny zmienił również wyrok co do kary wobec oskarżonej J. Z. (1), a zatem niejako uwzględnił ostatni z zarzutów apelacji jej obrońcy o czym będzie mowa w dalszej części uzasadnienia.

Wreszcie dokonał również szeregu korekt w orzeczeniu dotyczącym oskarżonego Z. Z. (1) jednakże miały one charakter w zasadzie formalny, a podjęte zostały z urzędu.

Pozostałych apelacji, a więc odnoszących się do Z. Z. (1), A. B. (1), małżonków K. i M. K. i K. K. (4) – jako niezasadzonych – Sąd odwoławczy nie uwzględnił.

Sąd Apelacyjny nie znalazł tym samym podstaw do uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania o co wnosili alternatywnie obrońca oskarżonych Z. Z. (1), K. K. (4) i J. Z. (1) zważywszy, iż zgromadzone dowody pozwalały na wyrokowanie w sprawie, a Sąd I instancji o czym będzie mowa niżej – rozpoznał sprawę w sposób nie nasuwający zastrzeżeń, poza przypadkiem oskarżonej J. Z. (1) i to w części dotyczącej orzeczenia o karze.

Przed odniesieniem się do poszczególnych zarzutów wskazanych w apelacji należy podkreślić co następuje.

Sąd Okręgowy rozpoznając przedmiotową sprawę prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe, dokonał wnikliwej analizy zgromadzonego materiału dowodowego i poczynił trafne ustalenia w zakresie winy oskarżonych. Również wymierzając kary tak jednostkowe jak i łączne (poza przytoczonymi na wstępie dwoma przypadkami) odnotował istotne z punktu widzenia zasad ich kształtowania okoliczności obciążające i łagodzące uwzględniając je przy kształtowaniu wymiaru tych kar.

Proces oceny dowodów w sprawie, motywy uznania ich za wiarygodne lub też niewiarygodne, prawno-karną ocenę poczynań oskarżonych oraz tok rozumowania przy wymierzaniu kar przedstawił w pisemnym uzasadnieniu wyroku. Dokument ten, choć obszerny, jest jednak rzeczowy, przejrzyste porządkujący materiał sprawy, a także trafnie przywołujący wielokrotnie stanowisko doktryny i judykatury w odniesieniu zwłaszcza do kontrowersyjnych zagadnień. Gdyby nie, nadmierna fragmentami obszerność, mógłby być uznany za wzorcowo realizujący wymogi określone w art. 424 k.p.k.

Sąd Okręgowy grupuje zarzuty stawiane w akcie oskarżenia osobno każdemu z oskarżonych, a odnoszące się do tych samych zdarzeń historycznych, dokonuje ustaleń faktycznych, przywołuje stanowiska zajęte co do tych zarzutów przez oskarżonych i omawia dowody, które legły u podstaw takich a nie innych ustaleń, a także przyczyny ewentualnego odmówienia wiary pozostałym dowodom w tym np. wyjaśnieniom oskarżonych.

Dokonując, z zastrzeżeniem dotyczącym kar wymierzonych oskarżonym M. S. i J. Z., a zmienionych przez Sąd odwoławczy, Sąd Okręgowy doszedł do przekonującego rozstrzygnięcia i tak też je uzasadnił. Zarzuty natomiast stawiane przez obrońców w poszczególnych apelacjach, o czym poniżej, nie dały podstaw do jego wzruszenia.

Przechodząc do apelacji oskarżonego Z. Z. (1).

Apelacja sprawdza się do dwóch zasadniczych zarzutów odnoszących się do czynów opisanych w pkt III i VI aktu oskarżenia (przypisanych w ramach ciągu przestępstw w pkt 1.3 wyroku), a kwestionujących wiarygodność oskarżonej w tym postępowaniu i skazanej B. D. (1) co do pomówienia i motywów pomówienia żony oskarżonego – oskarżonej J. Z. (1) o podżeganie do przestępstwa. Nadto przypisanie oskarżonemu nakłaniania do przestępstwa małoletniej D. D. (1). Drugi z zarzutów stanowi obraza prawa materialnego, a mianowicie art. 60

§ 3 k.k. poprzez jego niezastosowanie w odniesieniu do czynów z pkt V i XIV aktu oskarżenia (również ujętych w pkt 1.3 wyroku) co nakazywała uczynić - zdaniem skarżącego - postawa oskarżonego Z. Z., który w ramach współpracy z organami ścigania spełnił warunki zastosowania dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary.

Co do pierwszego z zarzutów stwierdzić trzeba, że Sąd Okręgowy kwestii wiarygodności B. D. (1), nie tylko zresztą w kontekście pomówienia przez nią J. Z. (1) poświęcił dużo uwagi (str. 3, 9-10, 13-19, 23-26, 89-90, 92-93 uzasadnienia) i odniósł się też do kwestii motywów jakimi kierowała się ona mówiąc o roli jaką odegrała w przekonaniu jej do wzięcia na siebie obowiązków „kurierki” (a mówiąc wprost przemytniczki) żona oskarżonego Z. Z. – J. (str. 16-18 uzasadnienia). Należy jeszcze zwrócić uwagę, iż wbrew twierdzeniu obrońcy oskarżonego Z. Z. (zawartemu w apelacji wniesionej w imieniu J. Z. (1)) o rzekomym wyraźnym pouczeniu B. D. (1) o treści art. 60 k.k., okoliczność taka nie znajduje potwierdzenia (vide: k. 1624-25) - pouczenie podejrzanego oraz protokół pierwszego przesłuchania B. D. k. 1626-1632). Znajdujemy zaś tam na koniec obszernej relacji stwierdzenie podejrzaney (w owym czasie) B. D.: „... Jestem bardzo zdenerwowana na pewno będę chciała jeszcze składać wyjaśnienia, ale jak sobie przypomnę różne szczegóły” (str. 5 protokołu k. 1630).

Zresztą logika wypowiedzi podejrzaney B. D., która przyznając się do przestępstwa, relację zaczyna od cofnięcia się do przyjacielskich młodzieńczych kontaktów z J. Z. (1) (wtedy jeszcze pod panińskim nazwiskiem – K.) dowodzi wprost, iż mówiąc o roli jaką odegrała J. Z. w przestępnym przedsięwzięciu, nie kierowała się chęcią poprawienia swojej sytuacji procesowej, a tym bardziej bezpodstawnego obciążenia przyjaciółki z lat młodości.

Na marginesie odnotować trzeba (co będzie istotne przy ocenie drugiego z zarzutów), że do protokołu pierwszego przesłuchania oskarżony Z. Z. (1) podał, że treść zarzutów zrozumiał, wie o co jest podejrzanym, złożył wyjaśnienia, po czym ogólnikowo (protokół w tej części liczy niespełną jedną stronę) wspominał, o przestępstwach dokonywanych wspólnie z D. P. (1) (ten zaś ujawnił działalność przestępczą już kilka miesięcy wcześniej) i dodał wyraźne stwierdzenie: „Zostałem zapoznany z treścią art. 60 k.k. i muszę sobie przemyśleć. To wszystko co mam do powiedzenia”. (k. 1617-19).

W drugiej kwestii pierwszego z zarzutów zwrócić uwagę skarżącego należy na to, iż Sąd Okręgowy przypisując oskarżonemu czyny III i VI

(pkt 1.3 wyroku) w zakresie czynu z pkt III **ustalenie** o nakłonieniu B. D. (1) i nieletniej D. D. (1) do pełnienia funkcji „kurierów” **zastąpił ustaleniem**, w którym wymienia już tylko B. D. (1) (str. 21-22 wyroku). Tak więc rozstrzygnięcie w tej części odpowiada tezie zarzutu apelacji. Ponieważ zaś Sąd I instancji nie odniósł się tak w orzeczeniu jak i uzasadnieniu do faktu użycia w akcie oskarżenia stwierdzenia o nakłanianiu nieletniej D. D. (1) do pełnienia funkcji kurierki również w zarzucie VI aktu oskarżenia – Sąd Apelacyjny wyeliminował to stwierdzenie co do tego punktu oskarżenia objętego ciągiem przestępstw przypisanych oskarżonemu w pkt 1.3 wyroku. Od razu należy dodać, że wobec – niewątpliwie omyłkowego pominięcia wśród (wymienionych po raz kolejny w tym punkcie 1.3 wyroku) czynów tworzących ciąg przestępstw należało uwzględnić jego numer z aktu oskarżenia w podstawie skazania.

Odwołując się nadto do przyznanej (str. 121 uzasadnienia) przez Sąd Okręgowy omyłki polegającej na pominięciu w pkt 1.10 wyroku, w podstawie wymiaru kary art. 91 § 1 k.k. – Sąd Apelacyjny uzupełnił podstawę wymiaru kary o wzmiankowany przepis.

Już dla ostatecznego zamknięcia kwestii czy oskarżony Z. Z. (1) nakłaniał do udziału w przemyśle narkotyków małoletnią D. D. (1) wypada zacytować spontaniczne wyjaśnienia złożone przez oskarżonego do protokołu przesłuchania przez prokuratora w dniu 9 maja 2013 r., a mianowicie: „...Zacząłem szukać kurierów. Na początku zaproponowałem to swojej znajomej B. D. (1) i **jej córce**”. (podkreślenie Sądu Apelacyjnego k. 1988). Jak widać stwierdzenie to dawało asumpt do formułowania zarzutu jak w pkt III i VI, jednakże wobec braku jakiegokolwiek potwierdzenia takiego zachowania oskarżonego w innych dowodach (a zwłaszcza w relacji matki dziewczynki – B. D. (1)) Sąd Okręgowy słusznie – o czym była mowa wyżej – zmienił opis czynu dotyczący pkt III-go aktu oskarżenia).

W odniesieniu do zarzutu z pkt VI-go aktu oskarżenia uczynił to Sąd odwoławczy.

Z zagadnieniem tym wiązał się niewątpliwie wniosek obrony o przesłuchanie przed Sądem Apelacyjnym w charakterze świadka D. D. (1) połączony z argumentacją, z której wynika, że – zdaniem obrońcy – wobec uprawomocnienia (faktu

tego wnioskodawca – nie udokumentował) orzeczenia w postępowaniu przeciwko wyżej wymienionej, może być ona przesłuchana na temat nakłaniania do przestępstwa przez oskarżonego.

Sąd odwoławczy zwraca uwagę, iż w postępowaniu przeciwko B. D. (1) – matce D. – córka odmówiła zeznań w trybie art. 182 § 1 k.p.k. (str. 76-77 uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego), a zatem zmiana statusu procesowego D. D. (1) nie zmienia jej sytuacji z punktu widzenia negatywnej przesłanki z art. 182 § 1 k.p.k. Sąd decyzją Sądu Apelacyjnego o nieuwzględnieniu wniosku zwłaszcza, że dostrzegł on podstawy do podzielenia tezy dowodowej wniosku o czym była mowa wyżej. Nie ma natomiast w zebranych materiale dowodowym żadnego dowodu świadczącego by – jak to utrzymuje obrońca (str. 9 apelacji) – Z. Z. „był przeciwny udziałowi córki B. D. (1)”.

Drugim z zarzutów apelacji jest zarzut niezastosowania wobec oskarżonego dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary w odniesieniu do przypisanych mu czynów z pkt V i XIV aktu oskarżenia. Zarzut ten w połączeniu z wnioskami końcowymi apelacji wskazuje, iż obrona zmierza ostatecznie do istotnego zmniejszenia kary orzeczonej wobec oskarżonego.

Jak już wyżej wskazano, Sąd Okręgowy odnosząc się do zasadności stosowania instytucji określonej w art. 60 § 3 k.k. (zastosował ją częściowo także wobec oskarżonego Z. Z. w przypadku innych czynów) rzeczowo, obszernie wyjaśnił jak należy – jego zdaniem – interpretować ten przepis kodeksu karnego i to w kontekście stanowiska judykatury, a także doktryny (str. 113-116 uzasadnienia). Zaprezentowany we wskazanym wywodzie pogląd Sądu I instancji - Sąd Apelacyjny w pełni podziela i dlatego zarzut apelacji uznaje za oczywiście bezzasadny. W pełni przekonujące są też uwagi poczynione przez Sąd Okręgowy w uwzględnieniu sytuacji procesowej samego oskarżonego w odniesieniu do poszczególnych przypisanych mu czynów (str. 117-122 uzasadnienia).

Konkludując, Sąd Apelacyjny nie znalazł też podstaw do podzielenia ostatniego, sformułowanego „z daleko posuniętej ostrożności procesowej” zarzutu rażącej niewspółmierności kary, ani wniosków sugerujących jej ukształtowanie. Również w tej części precyzyjnie sformułowane oceny uwzględniają wszystkie okoliczności rzutujące na wymiar kary, które nie wymagają uzupełnienia ani dodatkowego omówienia.

Kara aczkolwiek niewątpliwie surowa – o czym jeszcze po omówieniu pozostałych apelacji będzie mowa niżej – nie nosi cech rażącej surowości.

Oдноśnie apelacji obrońcy oskarżonego A. B. (1).

Jak wcześniej wspomiano w niniejszym uzasadnieniu Sąd Okręgowy w pisemnych motywach wyroku omówił i to drobiazgowo instytucje lub konstrukcje prawne mające zastosowanie w przedmiotowej sprawie - tak z punktu widzenia doktryny jak i judykatury, a następnie ocenił w tym kontekście ustalone okoliczności dotyczące poszczególnych oskarżonych i przypisanych im czynów. Dotyczy to zagadnienia zorganizowanej grupy przestępczej (str. 5-6 uzasadnienia), form stadialnych przypisanych przestępstw (str. 81-82), czy też okoliczności przesądzających o popełnieniu ich w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej (str. 83).

Tak też ocenił w świetle kryteriów omówionych w cytowanych wyżej fragmentach uzasadnienia zarzuty stawiane oskarżonemu A. B.. Trafnie wykazał (przywołując wyjaśnienia oskarżonego), że otrzymawszy od oskarżonego Z. Z. propozycję zarobienia na przemyśle narkotyków przystał na to, a uzyskawszy informację o mechanizmie przedsięwzięcia miał od razu świadomość uczestnictwa w nim kilku co najmniej osób (poza sobą, Z. Z., osoby z którą miał odbyć podróż, dostawców narkotyków, celników na D. itd.). W sposób klasyczny – wbrew tezie zarzutu I apelacji – wypełnił zatem znamiona przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. i warunki działania określone w art. 65 § 1 k.k. Skarżący sam wymienia w apelacji znane jego klientowi nazwiska kilku osób wchodzących w skład grupy przestępczej. Oczywistym jest – co przypomina Sąd I instancji – że nie jest wymogiem przypisania udziału w grupie orientacja oskarżonego w zakresie zadań i roli poszczególnych osób i wzajemne ich powiązania lub zależności. Zatem zarzut ten jest całkowicie chybiony.

Nie można też podzielić poglądu wyrażonego przez skarżącego o rzekomym dobrowolnym odstąpieniu od czynów zarzucanych mu w pkt II i II aktu oskarżenia.

Sąd Okręgowy zasadnie zwrócił uwagę na fakt, iż w obydwu przypadkach nie można mówić o dobrowolności odstąpienia od realizowanych czynów, do których sfinalizowania nie doszło z tzw. przyczyn zewnętrznych – w pierwszym przypadku obaw przed ujawnianiem przestępstwa związanych z nieszczelnością pakunków zawierających narkotyki, w drugim w związku ze wzmożoną czujnością służb granicznych na D.. W pierwszym z nich oskarżony A. B. (podobnie towarzysząca mu oskarżona K. K.) realizowali już czynności przygotowawcze opasując się pakunkami zawierającymi kokainę. W drugim, będąc już po częściowej odprawie lotniskowej zostali skutecznie ostrzeżeni przez współdziałających D. (w postaci polecenia cofnięcia się ze sfery odprawy), a następnie wezwani telefonicznie przez Z. Z. do opuszczenia lotniska i zwrotu narkotyków, a zatem doszło – jak słusznie ocenił to Sąd Okręgowy – do usiłowania dokonania przestępstwa, którego pochód został przerwany w wyniku zaostrej kontroli służb granicznych.

Sąd I instancji rzeczowo i trafnie omówił i ocenił obydwa przypadki (zarzuty II. 2 i 3 apelacji).

W przypadku czynu zarzucanego oskarżonemu w pkt IV aktu oskarżenia (pkt 2.4 wyroku) błędną jest sugestia obrońcy o jedynie pomocy w przygotowaniu przestępstwa poprzez dostarczenie środka przewozu oskarżonej B. D. (1).

Okoliczności omawianego zdarzenia takie jak: zlecenie przez Z. Z. przewiezienia B. D. do F. (skąd już dwukrotnie również oskarżony podróżował po narkotyki na D.; raz także w towarzystwie (...) D.), świadomość „zastępstwa” realizowanego przez tę ostatnią oraz charakteru jej podróży (nawet przy założeniu nie rozmawiania o tym wprost w aucie, chociażby ze względu na obecność syna oskarżonego), spotkanie we F. z oskarżonym D. P. – przesądzają o trafności prawnokarnej oceny czynu oskarżonego. Prawidłowo omawia to Sąd Okręgowy na str. 26-29 uzasadnienia.

Wreszcie ostatni z zarzutów apelacji odnoszący się do okoliczności upoważniających – zdaniem skarżącego – do sformułowania wobec niego pozytywnej prognozy społeczno-kryminologicznej co pozwoliłoby (przy uwzględnieniu wcześniejszych zarzutów i związanych z nimi wniosków) na orzeczenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania jest również oczywiście niezasadny.

Z przyczyn wyżej omówionych brak jest podstaw do zakwalifikowania czynów z pkt II i III aktu oskarżenia w sposób sugerowany poprzez obrońcę, co dałoby wg jego koncepcji obrony podstawy do umorzenia postępowania co do tych czynów. Zatem wymiar kary za czyn z pkt III aktu oskarżenia wyklucza możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej pozbawienia wolności, a tym samym bezprzedmiotowym czyni, rozważania na gruncie art. 69 k.k.

Należy w tym miejscu zwrócić uwagę, iż zważywszy m.in. na okoliczności takie jak warunki osobiste oskarżonego oraz nie osiągnięcie przez oskarżonego z przestępstw, wobec fiaska ich realizacji, żadnych korzyści majątkowych Sąd orzekając kary jednostkowe wymierzył je w granicach dolnego ustawowego zagrożenia (czyn z pkt III-go) lub zbliżonych do dolnej wysokości sankcji.

Kwestii wymiaru kar za poszczególne czyny Sąd meriti poświęcił dużo uwagi (str. 122-124), precyzyjnie oceniając okoliczności działania oskarżonego z punktu widzenia kryteriów jej wymiaru określonych w art. 53 k.k. co znalazło wyraz w obszernych w tej części pisemnych motywach wyroku. Ten fragment orzeczenia nie nasuwa żadnych zastrzeżeń, a wymiarzenie łącznej kary przy zastosowaniu co prawda zasady asperacji, ale w wysokości odpowiadającej prawie zasadzie absorpcji, nie pozwala uznać jej za surową, a tym bardziej rażąco surową.

Odnośnie apelacji obrońcy oskarżonych K. i M. K..

Apelacja obrońcy małżonków D.-K. stanowi w praktyce polemikę z ustaleniami dokonanymi przez Sąd Okręgowy (pozostającymi pod ochroną art. 7 k.p.k.) przy czym bazuje jedynie na twierdzeniach samych tych oskarżonych, którzy nawet przyznając fakt popełnienia przestępstw próbują umniejszyć swoją winę. Trzeba jednak podkreślić, iż Sąd I instancji argumentację swoją udokumentował przywołanymi i ocenionymi w sposób zgodny z dyspozycją art. 7 k.p.k.

dowodami, ale odniósł się także do wspomnianych twierdzeń oskarżonych D.-K. wyjaśniając w jakim zakresie daje im wiarę lub uznaje za niewiarygodne i dlaczego.

Nie ma potrzeby powtarzania obszernego, rzeczowego wywodu Sądu meriti dotyczącego pojęcia zorganizowanej grupy przestępczej i kryteriów pozwalających na uznanie jej istnienia. Była o tym mowa we wcześniejszych fragmentach niniejszego uzasadnienia. Zwrócić wystarczy uwagę na fakt, iż oskarżeni przystając do grupy za pośrednictwem D. P. poznali niebawem innych jej członków: Z. Z., M. S., a w okresie późniejszym oskarżony K. K. (2) sam **zwerbował** kolejne osoby z grona swoich bliskich i znajomych. Mając świadomość przestępnego charakteru planowanych działań (przemyt) oraz mechanizm realizacji przemytu doskonale zdawali sobie sprawę, przy poziomie ich wykształcenia oraz doświadczenia życiowego udziału w grupie przestępczej, nawet jeśli nie znając pozostałych jej członków, nie znali stopnia jej zorganizowania. To zaś nie ekskulpuje – o czym szczegółowo w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku – oskarżonych od popełnienia czynu z art. 258 § 1 k.k.

Sąd I instancji trafnie również umotywował stanowisko co do stałej gotowości oskarżonych do uczestnictwa w przestępczym procederze.

Równie rzeczowo i przekonująco omówił indywidualnie przypisane oskarżonym czyny z pkt I aktu oskarżenia – M. K. oraz z pkt III aktu oskarżenia – K. K. (2). Logika wywodu zawartego w uzasadnieniu wyroku nie nasuwa żadnych zastrzeżeń, zaś argumentacja dotycząca przywołanego na potrzeby obrony stanu zdrowia oskarżonej i „żartobliwego” podłoża ogłoszenia o gotowości sprzedaży nerki – jest w świetle dalszych kroków podjętych poza upublicznieniem ogłoszeń na ten temat – nieprzekonywująca.

Sąd Okręgowy podkreślił i to zasadnie skuteczną realizację przemytu narkotyków przez oskarżonych i to w bardzo dużej (jak na ten sposób działania) ilości, co zresztą przełożyło się na wysokość uzyskanych przez nich korzyści majątkowych, a nadto skłoniło ich do deklarowania gotowości uczestnictwa w kolejnych przemytach (także poprzez zabieg o nowe dokumenty paszportowe).

Nie znajduje również uzasadnienia zarzut o rażącej niewspółmierności kar wymierzonych oskarżonym. Sąd Okręgowy omówił szeroko przesłanki ich ukształtowania co do każdego z nich, a także czyniąc to szczegółowo co do pozostałych oskarżonych wytłumaczył motywy zróżnicowania tych kar, także w odniesieniu do tożsamyh w ogólności zarzutów. Bardzo istotnym tu argumentem jest też aktywność oskarżonych w pozyskaniu kolejnych kandydatów do grona „kurierów”.

Na marginesie odnotować należy, że zaprezentowana w apelacji argumentacja czyniąca porównania z sytuacją innych osób objętych zaskarżonym wyrokiem, jest chybiona o tyle, że (pomijając fakt wyjaśnienia przez Sąd meriti powodów uniewinnienia lub łagodniejszego potraktowania niektórych oskarżonych) prowadząc do wniosku, iż należałoby brać pod wagę ich skazanie lub surowsze potraktowanie, przy braku środka zaskarżenia na niekorzyść tych osób jest w praktyce bezprzedmiotowe.

Konkludując, Sąd Apelacyjny nie znalazł żadnych podstaw do podzielenia zarzutów apelacji. Natomiast wobec faktu wymierzenia oskarżonym kilkuletnich, bezwzględnych kar pozbawienia wolności raz jeszcze zwraca uwagę na rozmiar przestępnej działalności oskarżonych w odniesieniu do czynów o bardzo wysokim stopniu społecznej szkodliwości. Nie można zapominać o różnicy między czynem dotyczącym np. kilkudziesięciu lub nawet kilkuset **gram** środków odurzających a czynem odnoszącym się do takich środków o wadze kilkunastu lub kilkudziesięciu kilogramów jak ma to miejsce w przedmiotowej sprawie. Na to właśnie chce z całą mocą zwrócić uwagę Sąd Apelacyjny wskazując na istotną eskalację zjawiska obrotu środkami odurzającymi, którego przedmiotem są tak gigantyczne wręcz (z punktu widzenia np. ilości tzw. działek, będących przedmiotem obrotu detalicznego) ilości narkotyków. Przy tym pamiętać też trzeba, iż w wielu krajach także U. (...)wyroki zapadające w takich sprawach oscylują najczęściej w granicach 10 lat pozbawienia wolności.

Oдноśnie apelacji obrońcy oskarżonej K. K.

Apelacja ta nie zasługuje na uwzględnienie jako oczywiście bezzasadna.

Jak już wyżej wskazano Sąd Okręgowy szczegółowo omówił zagadnienia istnienia, oraz funkcjonowania grupy i kryteriów pozwalających na uznanie udziału określonej osoby w zorganizowanej grupie. Rozważania te i oceny pozostają aktualne także w odniesieniu do oskarżonej K. K.. Sąd meriti odniósł się również indywidualnie do osoby K. K. (4) oceniając zasadność postawionego jej zarzutu z art. 258 § 1 k.k. (str. 12-13 uzasadnienia). Warto podkreślić, że gotowość K. K. do kolejnych działań przemytniczych (w odróżnieniu np. od przywołanej w apelacji B. D. (1)) była tak duża, iż już w niespełna miesiąc (9 lipca 2011 r.) po zakończonej fiaskiem próbie przemytu (16 czerwca 2011 r.) przewiozła znaczną ilość - co najmniej 5 kg narkotyku. Proceder ten kontynuowała (nie bacząc, że również przy drugim wyjeździe uniknęła w ostatniej chwili zdemaskowania) jadąc i przewożąc kolejną partię narkotyków w listopadzie 2011 r. Apelacja obrońcy wymienia z nazwiska znane oskarżonej osoby, które wchodziły w skład grupy tj. oskarżonego Z. Z. i A. B. (1), ale także n/n osoby dostarczające narkotyki na D.lub pomocne przy odprawie na lotnisku w P., co uchroniło ją właśnie do ujawnienia przemytu w dniu 9 lipca 2011 r. i wreszcie odbiorcę kokainy – mężczyznę o imieniu N..

Znajomość tych osób, mechanizmu działania, powtarzalność zachowań przestępnych w pełni zasadnym czynią przypisanie oskarżonej członkostwa w zorganizowanej grupie przestępczej.

Problem dobrowolności zaniechania przemytu w dniu 16 czerwca 2011 r. został omówiony w niniejszym uzasadnieniu w odniesieniu do oskarżonego A. B., który realizował wspólnie z oskarżoną to przedsięwzięcie. Sąd Apelacyjny podziela zatem i co do oskarżonej K. K. stanowisko Sądu Okręgowego tak w zakresie ustaleń faktycznych, kwalifikacji prawnej czynu jak i kary zań wymierzonej (str. 19-21 i 90-91 uzasadnienia).

Nie znajduje natomiast podstaw do podzielenia zarzutu i argumentacji zaprezentowanej w apelacji co do sugestii zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary wobec oskarżonej, w trybie art. 60 § 3 k.k. I w tym przedmiocie aktualne pozostają zarówno ogólne rozważania Sądu meriti, jak i oceny odnoszące się do samej oskarżonej. Przesądżającym jest stanowisko zajęte przez oskarżoną w toku pierwszego przesłuchania (k. 1622) oraz w toku posiedzenia w przedmiocie tymczasowego aresztowania (k. 1676) i dalsza selektywność składanych w postępowaniu przygotowawczym depozycji o czym Sąd I instancji przekonywująco wypowiada się na str. 75 a także 20-23 pisemnych motywów wyroku. Tym samym oskarżona wykluczyła się z możliwego kręgu beneficjentów dobrodziejstwa określonego w art. 60 § 3 k.k.

Stopień zaangażowania się oskarżonej w przestępne działania, swego rodzaju determinacja w ich realizacji, duża ilość środków odurzających określona w przypisanych oskarżonej czynach powoduje, iż orzeczonych wobec niej kar jednostkowych ani też kary łącznej nie można uznać za rażąco surowe. Sąd Okręgowy precyzyjnie przedstawił okoliczności obciążające i uwzględnił okoliczności łagodzące kształtując poszczególne kary i określając łączną karę pozbawienia wolności.

Co do apelacji obrońcy oskarżonej J. Z. (1).

Jak już wspomniano na wstępie rozważań o zasadności środków odwoławczych jeden z wniosków tej apelacji (dotyczący wymiaru kary) zasługuje na uwzględnienie. Nie ma natomiast podstaw by podzielić zarzuty dotyczące błędnego uznania oskarżonej J. Z. za winną podżegania do przestępstwa oskarżoną B. D. (1). Zaprezentowane w środku odwoławczym stanowisko obrony jest jedynie głośną polemiką z ustaleniami Sądu. Omawiając apelację dotyczącą Z. Z. (1) Sąd Apelacyjny odniósł się do tezy o rzekomym bezpodstawnym pomówieniu jego żony przez B. D. - zainteresowaną uzyskaniem w wyniku współpracy z organami ścigania złagodzenia kary.

Przypominając o tym, iż akurat w protokole przesłuchania

B. D. brak jest informacji o pouczeniu obejmującym treść art. 60 § 3 k.k. warto zwrócić uwagę na treść tego protokołu, z którego wyraźnie wynika, że oskarżona D. nie wiedziała o możliwości uzyskania profitów płynących z ujawnienia współsprawców i okoliczności popełnienia zarzucanych jej czynów. Złożyła natomiast wyjaśnienia w sposób spontaniczny zastrzegając nadto, że wobec dużego zdenerwowania w chwili przesłuchania będzie chciała je

uzupełnić, gdy przypomni sobie szczegóły. Opisała przy tym swoje relacje z oskarżoną J. Z. sięgając do początków znajomości z nią, a także prezentując fakty i oceny dotyczące związku J. Z. z późniejszym mężem (Z.).

Warto odnotować, że hipotetyczne pominięcie osoby J. Z. (1)

(z d. K.) w depozycjach oskarżonej B. D. nie zmieniało sytuacji procesowej tej ostatniej. Zatem ustalenie i ocena Sądu I instancji o braku interesu po stronie B. D. w pomówieniu J. Z. jest w pełni uzasadniona.

Wbrew twierdzeniu apelacji nie ma podstaw do konstatacji, iż „Sąd

(I instancji - przyp. S.A.) wielokrotnie wskazuje na brak wiarygodności wyjaśnień B. D. (1) oraz D. P. (1) w zakresie w jakim są one sprzeczne z wyjaśnieniami Z. Z. (1)” (zarzut II.2 apelacji). Po pierwsze stwierdzić trzeba, że Sąd ten krytycznie odniósł się do depozycji tych oskarżonych (tak zresztą jak i wszystkich odpowiadających w tym postępowaniu) i rzeczowo je ocenił, co świadczy o prawidłowym przebiegu analizy tych dowodów. Po wtóre za budzące wątpliwości, a więc nie mogące stanowić podstawy ustaleń uznał jedynie fragmenty wyjaśnień tych oskarżonych przy czym, w przypadku oskarżonej B. D. odnosi się to bardziej do wyrażanych przez nią ocen czy deklaracji mających tłumaczyć jej postępowanie. Zwrócił nawet uwagę na swego rodzaju egzaltację („emocje ... ubrane w teatralne gesty”) oskarżonej B. D. w tym zakresie (str. 16-18). Tym nie mniej, wskazał na brak przesłanek do przyjęcia by obie oskarżone pozostały w konflikcie, który mógłby uzasadniać bezpodstawne pomówienie.

Wreszcie, co warto też odnotować, lektura wyjaśnień oskarżonej B. D. we fragmencie dotyczącym gróźb ze strony Z. Z. niekoniecznie prowadzi do wniosku, iżby miały one charakter gróźb bezpośrednio kierowanych do B. D.. Z relacji tej można wnosić, iż mogły mieć one zawołowany charakter, na zasadzie relacji o rzekomych przykrościach, które spotkały osoby za dużo **już** wiedzące o określonej działalności przestępczej.

Wracając do zasadniczej kwestii dotyczącej prawnokarnej oceny zachowania oskarżonej J. Z. (1), a przede wszystkim wymiaru kary orzeczonej wobec oskarżonej, stwierdzić trzeba, że wyjaśnienia oskarżonej B. D. obrazujące relacje panujące w związku J. i Z. Z., dominującą i bezkompromisową pozycję oskarżanego Z. Z. (1) w małżeństwie, także w kontekście „wykorzystania” żony do skłonienia jej koleżanki z młodości (B. D.) do podjęcia się roli „kurierki” Sąd Apelacyjny podzielił stanowisko skarżącego, iż kara wymierzona za przypisane J. Z. (1) czyny jest zbyt surowa w rozumieniu dyspozycji art. 60 § 2 k.k. Dało to asumpt do nadzwyczajnego jej złagodzenia w trybie tego przepisu i wymierzenia łagodniejszej kary 2 lat pozbawienia wolności. Rysująca się w świetle informacji pochodzących zresztą z ust oskarżonej B. D., a także matki oskarżonej – K. K. oraz innych danych osobowych zawartych w aktach sprawy pozytywna prognoza społeczno-kryminologiczna pozwoliła na zastosowanie wobec oskarżonej środka probacji w postaci warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Dla urealnienia kontroli przebiegu okresu próby Sąd oddał oskarżoną pod dozór kuratora nakładając obowiązek informowania go o przebiegu okresu próby.

Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do zakwestionowania poprawności wyliczenia kosztów postępowania, którymi obciążeni zostali oskarżeni (pkt 10 wyroku), natomiast zważywszy na obecną sytuację majątkową oskarżonych zwolnił ich od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami z tego tytułu obciążając Skarb Państwa.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny utrzymał w mocy wyrok odnośnie oskarżonych: Z. Z. (1), A. B. (1), K. K. (2), M. K. i K. K. (4). Nadto zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy oskarżonej M. S. (4) (obecnie P.) występującego z urzędu przed Sądem Apelacyjnym – należne honorarium.